

Český báňský úřad

Kozí 4

110 01 Praha 1 - Staré Město

prostřednictvím

Obvodního báňského úřadu pro území krajů

Jihomoravského a Zlínského

Cejl 13

601 42 Brno

Datovou zprávou

K č. j.: SBS 17437/2016/OBÚ-01/22

Odvolatelé:

- 1. Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s.**, IČO: 49454544, sídlem Purkyňova 2933/2, 695 01 Hodonín
- 2. Obec Ostrovánky**, sídlem Ostrovánky č. p. 1, 696 31 Bukovany, IČO: 00636827
- 3. Obec Vřesovice**, sídlem Vřesovice 72, 696 48 Ježov, IČO: 00285501
- 4. Město Vracov**, sídlem náměstí Míru 202, 696 42 Vracov, IČO: 00285498
- 5. Obec Nechvalín**, sídlem Nechvalín č. p. 13, 696 31 Nechvalín, IČO: 00488445
- 6. Obec Vnorovy**, sídlem Hlavní 750, 696 61 Vnorovy, IČO: 00285480
- 7. Obec Dolní Bojanovice**, sídlem Hlavní 383, 696 17 Dolní Bojanovice, IČO: 00284858
- 8. Obec Čejč**, sídlem Brněnská 430, 696 14 Čejč, IČO: 00284815
- 9. Obec Tvarožná Lhota**, sídlem Tvarožná Lhota 190, 696 62 Strážnice, IČO: 00285412
- 10. Město Veselí nad Moravou**, sídlem tř. Masarykova 119, 698 01 Veselí nad Moravou, IČO: 00285455
- 11. Obec Starý Poddvorov**, sídlem Starý Poddvorov 230, 696 16 Starý Poddvorov, IČO: 00285293
- 12. Obec Skoronice**, sídlem Skoronice 102, 696 41 Skoronice, IČO: 00488534
- 13. Obec Moravský Písek**, sídlem Velkomoravská 1, 696 85 Moravský Písek, IČO: 00285137
- 14. Obec Mutěnice**, sídlem Masarykova 200, 696 11 Mutěnice, IČO: 00285145
- 15. Město Kyjov**, sídlem Masarykovo náměstí 30/1, 697 01 Kyjov, IČO: 00285030
- 16. Obec Vlkoš**, sídlem Vlkoš č. p. 95, 696 41 Vlkoš, IČO: 00285471
- 17. Obec Archlebov**, sídlem Archlebov č. p. 2, 696 33 Archlebov, IČO: 00284751
- 18. Město Hodonín**, sídlem Masarykovo náměstí 53/1, 695 01 Hodonín, IČO: 00284891
- 19. Obec Karlín**, sídlem Karlín 60, 696 14 Čejč, IČO: 00488470
- 20. Obec Hrušky**, sídlem U zbrojnice 100, 691 56 Hrušky, IČO: 00283185
- 21. Obec Nová Lhota**, sídlem Nová Lhota 355, 696 74 Nová Lhota, IČO: 00285188
- 22. Obec Hovorany**, sídlem Hovorany 45, 696 12 Hovorany, IČO: 00284904
- 23. Obec Šardice**, sídlem Šardice 601, 696 13 Šardice, IČO: 00285374
- 24. Obec Ježov**, sídlem Ježov 75, 696 48, IČO: 00284955
- 25. Obec Žeravice**, sídlem Žeravice 40, 696 47, IČO: 00285552

Právně zastoupeni:

Frank Bold advokáti, s.r.o., IČO: 28359640, sídlem Údolní 33, 602 00 Brno, ID DS: auwd5w7

Odvolání proti rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru ze dne 9. 1. 2019, č. j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22

Přílohy:

- Plná moc obce Ježov
- Plná moc obce Žeravice
- Těžba nerostných surovin v České republice 2013 – 2017, Výsledky resortních statistických zjišťování
- Odborné stanovisko Ing. Jana Uhlíka, Ph.D., a RNDr. Josefa V. Datla, Ph.D. ze dne 25. 1. 2019
- Stanovisko odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí k záměru „Uherský Ostroh – Těžba štěrkopísku“ ze dne 10. 1. 2007, zn. 4063/650/06, 91595/ENV/06
- Usnesení Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. 9. 2016, č. j. MZDR 56571/2016-2/OVZ
- Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 6. 1. 2017, č. j. 887/2017-OVZ-32.7
- Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 1. 2017, č. j. 56571/2016-NH-30.1-19.10.2016
- Státní politika životního prostředí České republiky 2012–2020
- Vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 4. 1. 2019

I. Úvod

Obvodní báňský úřad pro území krajů Jihomoravského a Zlínského (dále jen „OBÚ“) vydal dne 9. 1. 2019 rozhodnutí č. j. SBS 17437/2016/OBÚ-01/22, o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh, ev. č. 71196 (dále jen „**Rozhodnutí**“), pro organizaci České štěrkopísky spol. s.r.o. (dále jen „žadatel“), které téhož dne vyvěsil na své úřední desce.

Odvolatelé s Rozhodnutím zásadně nesouhlasí, a proto proti němu podávají v řádné lhůtě ve smyslu § 81 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) **odvolání**, které odůvodňují následovně.

II. Preambule

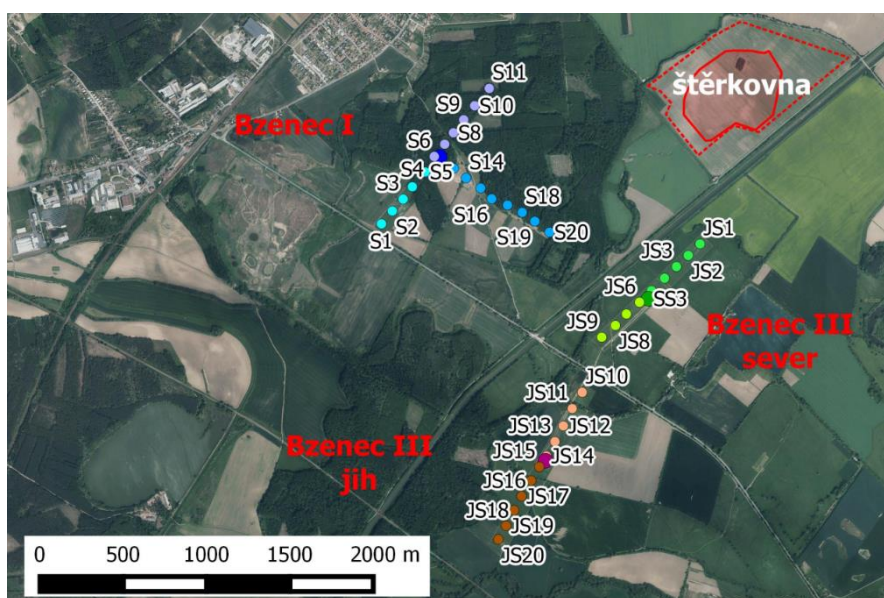
S ohledem na významnost kauzy odvolatelé před uvedením konkrétních odvolacích důvodů považují za důležité poukázat na některé skutečnosti, které nelze při posouzení odvolání opomenout a které samy o sobě zakládají důvodnou pochybnost o zákonitosti Rozhodnutí.

Oblast jižní Moravy je nejvíce ohrožena klimatickou změnou. Roční výpar z volné vodní hladiny běžně převyšuje roční srážkový normál. Průtoky v profilu Strážnice (plocha 9.145 km²) v roce 2018 zaklesly pod hodnotu 5 m³.s⁻¹ (odtok pouze 0.55 l.s⁻¹.km⁻²).¹

¹ <http://www.pmo.cz/cz/media/tiskove-zpravy/letosni-hydrologicky-rok-ovlivnil-deficit-srazek-a-vysoke-teploty/>

Období sucha si v letech 2015 – 2018 vyžádalo operativně řešit případy nouzového zásobení obcí pitnou vodou. Narůstá tlak na zvýšení odběrů z vodních zdrojů. Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) opakovaně deklarovalo svou vůli situaci koncepčně řešit a vodní zdroje chránit. Ministr Richard Brabec do médií v loňském roce několikrát uvedl, že sucho je v České republice zásadní problém, který je nezbytný řešit, přičemž potvrdil, že **nejhorší situace je právě na jižní Moravě**.²

Dobývací prostor projektované štěrkovny je vzdálen od krajní jímací studny prameniště Bzenec III sever (viz obr. 1 – bod č. JS1) pouze 540 m. Vzdálenost k objektům prameniště Bzenec I (studny na obr. 1 pod bodem č. S11 a č. S20) je 955 m a 990 m. Celé území štěrkovny je situováno v pásmu hygienické ochrany vodního zdroje Bzenec komplex 2b. Hranice pásma hygienické ochrany 2a je od dobývacího prostoru vzdálena 240 m.

Obr. 1 Situace pramenišť vodního zdroje Bzenec komplex a projektované štěrkovny (plocha dobývacího prostoru 50 ha; plocha těžby 24 ha - dle požadavku EIA)

Vodní zdroj Bzenec komplex je strategický zdroj pitné vody, **aktuálně zásobující již kolem 140 tisíc obyvatel zejména Jihomoravského kraje**. Unikátní hydrogeologické poměry umožňují jímané množství podzemní vody zdvojnásobit. Ze strany státní správy je proto logicky očekávána plná podpora v ochraně tohoto unikátního vodního zdroje. V blízkosti vodního zdroje došlo v 80. letech minulého století ke kontaminaci horninového prostředí průmyslovými látkami (chlorované uhlovodíky). I přes vynaložené státní prostředky v desítkách mil. Kč reziduální kontaminace v blízkosti vodního zdroje přetrvává doposud. I pro tuto zkušenost se odvolatel č. 1. jako provozovatel strategického vodního zdroje logicky snaží omezovat veškeré činnosti, které mají potenciál zhoršit poměry ve vodním zdroji (včetně těžby štěrkopísků) a předcházet rizikům opětovné kontaminace zdroje. Jímací území Bzenec –

<https://domaci.ihned.cz/c1-66173170-na-jizni-morave-nebude-voda-pro-lidi-natoz-na-zavlahy-z-ceska-se-pomalu-stava-italie-rika-pudni-expert>

² Např. https://www.idnes.cz/zpravy/domaci/brabec-rozhovor-sucho-hospodareni-s-vodou-pole-sady-ministerstvo-zivotniho-prostredi.A180802_093844_domaci_lre, <https://ct24.ceskatelevize.cz/domaci/2481463-ministr-brabec-vodni-blahobyty-v-cesku-skoncil-na-suchu-budou-brzy-stovky-obci>, https://www.mzp.cz/cz/articles_160609_ct24.cz_sucho_dotace_nadze_destova_voda, <https://www.ceskenoviny.cz/zpravy/prioritami-mzp-pro-r-2019-jsou-reseni-sucho-ovzdu-si-nebo-odpadu/1702801>

Komplex je nenahraditelné (a je potřeba jej co nejvíce chránit) také z důvodu, že nastává úbytek zdrojových kapacit úpravny vody Koryčany a úpravny vody Moravská Nová Ves, přičemž jímací území Bzenec – Komplex tento stav kompenzuje. Jedná se tedy o strategicky významný zdroj podzemní vody nejen pro běžné zásobování vodovodní sítě, provozované odvolatelem č. 1, ale i pro zásobování pitnou vodou za krizových stavů.

Odvolatelé pro úplnost poukazují na data uvedená v materiálu Ministerstva průmyslu a obchodu „*Těžba nerostných surovin v České republice 2013 – 2017, Výsledky resortních statistických zjišťování*“ (viz příloha), ze kterých vyplývá, že objemy těžeb štěrkopísku byly pro roky 2015-2017 v České republice velmi stabilní (cca 6-7 mil. m³ pro výhradní ložiska). Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem by měl být jednoznačně upřednostněn veřejný zájem na ochraně zdroje pitné vody před těžbou štěrkopísku, která není natolik nezbytná.

OBÚ postavil Rozhodnutí *de facto* pouze na názoru dotčených orgánů a zejména na citacích z vyjádření MŽP k podnětu k přezkumnému řízení stanoviska EIA ze dne 30. 4. 2018, č. j. MZP/2018/430/216 (dále jen „**Vyjádření MŽP**“). Vlastní úvahy, myšlenky a hodnocení ze strany OBÚ se v Rozhodnutí vyskytují minimálně, což samo o sobě je vadou Rozhodnutí. Přitom jsou citace z Vyjádření MŽP dle odvolatelů zavádějící a nesprávné z několika důvodů. MŽP totiž ve Vyjádření obhajuje stanovisko EIA ve vztahu k době, kdy bylo vydáno (stanovisko EIA bylo vydáno ke dni 9. 3. 2015, ověřovací stanovisko EIA bylo vydáno ke dni 26. 10. 2015), ale vůbec nezohledňuje změnu poměrů v území (období sucha, která lze navíc v budoucnu pravidelně očekávat). Stanovisko EIA především zcela vychází z chybného modelu Koppové a navíc zahrnuje několik desítek podmínek, které buď nejsou realizovatelné, nebo jsou realizovatelné problematicky a za vynaložení vysokých finančních nákladů (**odvolací důvod č. 1**).

Jako podstatnou vadu namítají dále odvolatelé také nezohlednění závěrů České geologické služby (dále jen „**ČGS**“) při vydání stanoviska EIA a Rozhodnutí (**odvolací důvod č. 2**). Odvolatelé si na tomto místě neodpustí poznámku, že je přinejmenším překvapující, že MŽP k záměru, který pro nedaleký zdroj pitné vody znamená nemalé riziko, vydalo souhlasné stanovisko EIA (a podnět k jeho přezkumu odmítlo), přestože zároveň deklaruje, že na jižní Moravě je situace ohledně sucha nejhorší a zdroje pitné vody je potřeba chránit.

Mimo to každé původní závazné stanovisko dotčeného orgánu bylo v přezkumném řízení zrušeno a následně bylo vydáno nové, vesměs až po ingerenci Krajského úřadu Zlínského kraje. Odvolatelé proto napadají všechna tato závazná stanoviska dotčených orgánů. Nejen proto, že kvůli takovému postupu existuje důvodná pochybnost o určitých tlcích „shora“, ale rovněž proto, že jsou výsledná závazná stanoviska obsahově nedostatečná, neodůvodněná, nepřezkoumatelná či dokonce chybí (**odvolací důvody č. 3, 4, 5, 6**). Současně byla nezákonně odňata místní příslušnost Krajské hygienické stanici Jihomoravského kraje (**odvolací důvod č. 3**).

V neposlední řadě postupoval nezákonně OBÚ, když se nedostatečně vypořádal s námitkami odvolatelů (**odvolací důvod č. 7**). OBÚ rovněž procesně pochybil, když v odůvodnění Rozhodnutí nezmínil vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 4. 1. 2019, které odvolatelé zasílali (**odvolací důvod č. 8**) a nezohlednil právní úpravu povinností vyžadovaných po provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu platných ke dni vydání Rozhodnutí (**odvolací důvod č. 9**).

Odvolatelé tímto apelují na odvolací orgán, aby v kontextu výše uvedeného důkladně a zodpovědně posoudil odvolací důvody, které nejsou založené na subjektivním pocitu účastníků řízení, ale naopak vychází z odborných podkladů, jež nelze nadále přehlížet či jejich obsah bagatelizovat. Skutečností je, že v daném území **je zamýšlenou těžbou ohrožen významný zdroj pitné vody**, jehož poškození a znečištění by bylo nevratné a znamenalo by nejen přírodní katastrofu pro dané území, ale rovněž i

negativní ekonomický dopad pro stát, který by náhradu zničeného pitného zdroje musel nepochybně zajistit.

Návrh důkazu:

- *Těžba nerostných surovin v České republice 2013 – 2017, Výsledky resortních statistických zjišťování*

III. Odvolací důvody

Odvolatelé předně upozorňují na odborné stanovisko Ing. Jana Uhlíka, Ph.D., a RNDr. Josefa V. Datla, Ph.D. ze dne 25. 1. 2019 (dále jen „**odborné stanovisko**“). S odborným stanoviskem se odvolatelé plně ztotožňují a kromě toho, že jej přikládají jako nedílnou součást tohoto odvolání, jeho dílčí části používají i jako argumentaci v rámci některých níže uvedených odvolacích důvodů.

1. Nezákonnost stanoviska EIA a závazného stanoviska EIA

MŽP vydalo dne 9. 3. 2015 pod č. j. 12289/ENV/15 stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „**stanovisko EIA**“) k záměru „*těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu 2*“ (dále jen „**záměr**“). Dne 26. 10. 2015 vydalo MŽP k záměru závazné stanovisko k ověření souladu ze dne 26. 10. 2015, č. j. 24489/ENV/15 (dále též jen „**závazné stanovisko EIA**“).

Odvolatelé uvádí, že obě stanoviska jsou nezákonná a Vyjádření MŽP, kterým byl odmítnut podnět k přezkumu těchto stanovisek a ze kterého OBÚ v převážné míře v Rozhodnutí vychází, je nesprávné a zavádějící. Odvolatelé proto proti tomuto závaznému stanovisku podávají odvolání ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu.

Pro úplnost odvolatelé doplňují, že před vydáním stanoviska EIA a závazného stanoviska EIA bylo vydáno „Stanovisko odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí k záměru „Uherský Ostroh – Těžba štěrkopísku“ ze dne 10. 1. 2007, zn. 4063/650/06, 91595/ENV/06, ve kterém byl uveden, závěr, že „*na základě předložených podmínek, které se musí dodržet na ochranu povrchové a podzemní vody v oblasti těžby a úpravy štěrkopísku v Uherské Ostrohu, odbor ochrany vod Ministerstva životního prostředí nedoporučuje tento záměr realizovat.*“ **Příčemž tehdejší posuzovaný záměr se od současného téměř nijak neliší.**

a) **Výchozí právní úprava, která byla (nejen) v procesu EIA porušena**

Dle § 1 odst. 3 zákona EIA platí, že účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat **objektivní odborný podklad** pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a **příspěvek tak k udržitelnému rozvoji společnosti.**

Jednou ze zásad ochrany životního prostředí je dle § 13 zákona č. 17/1992, o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZŽP“), **princip předběžné opatrnosti**, jehož obsahem je, že pokud lze se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit.

Dále dle § 2 odst. 4 správního řádu platí, že správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo **v souladu s veřejným zájmem**. Veřejný zájem v ochraně veřejného zdraví je nezbytné vymezit v návaznosti na definování veřejného zdraví, kterým je dle § 2 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOVZ“), zdravotní stav obyvatelstva a jeho skupin s tím, že tento zdravotní stav je určován mimo jiné souhrnem přírodních a životních podmínek, nesporně tedy i **bezpečným zásobováním zdravotně nezávadnou vodou v dostatečném množství.**

Při naplňování principu ochrany veřejného zdraví, který představuje dle § 2 odst. 2 ZOVZ souhrn činností a opatření k vytváření a ochraně zdravých životních podmínek, je v návaznosti na veřejný zájem spočívající v bezpečném zásobování zdravotně nezávadnou vodou v dostatečném množství, nutno přihlídnout k ustanovení § 29 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“), dle něhož jsou zdroje **podzemních vod přednostně vyhrazeny pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou** a pro účely, pro které je použití pitné vody stanoveno zvláštním právním předpisem, a k § 30 odst. 1 vodního zákona, dle něhož je **stanovení ochranných pásem vždy veřejným zájmem**.

Vzhledem ke skutečnosti, že voda je dle § 2 ZŽP jednou ze složek životního prostředí, a že se tento zákon zabývá v § 12 odst. 1 i ohrožováním zdraví lidí, lze z toho dovodit, že již v preambuli ZŽP je vymezeno **právo člověka přetvářet přírodu v souladu s principem trvale udržitelného rozvoje**, který je definován § 6 ZŽP jako rozvoj, který současným i budoucím generacím zachovává možnost uspokojovat jejich základní životní potřeby.

Dále odvolatelé podpůrně odkazují na Směrnici Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. 10. 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky a na čl. 5 písm. n) **Protokolu o vodě a zdraví k Úmluvě o ochraně a využívání hraničních vodních toků a mezinárodních jezer z roku 1992** (dále jen „Protokol“), dle něhož musí být brány patřičné ohledy na místní problémy, potřeby a znalosti

Odvolatelé dále upozorňují, že v judikatuře správních soudů byl opakovaně konstatován **požadavek dostatečného odůvodnění závazných stanovisek**. Například v rozsudku Nejvyššího správního soudu (dál jen „NSS“) ze dne 22. 10. 2009, č. j. 9 As 21/2009-150 je uvedeno, že *„Při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu z roku 2004, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu z roku 2004).“* Obsah, forma a náležitosti rozhodnutí jsou uvedeny zejména v § 68 odst. 3 správního řádu: *„v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“*

Odvolatelé jsou přesvědčeni, že stanovisko EIA a závazné stanovisko EIA porušují všechny výše uvedené předpisy. Nejedná o objektivní odborný podklad, jsou naprosto ignorovány zásady ZŽP jako je trvale udržitelný rozvoj a zejména princip předběžné opatrnosti a naprosto nedostatečně (téměř vůbec) není zdůvodněno, na základě čeho má být těžba upřednostněna před ochranou zdroje pitné vody. Odvolatelé v následujících bodech tyto nedostatky konkretizují.

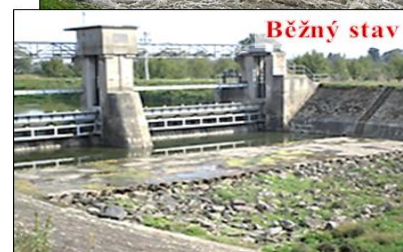
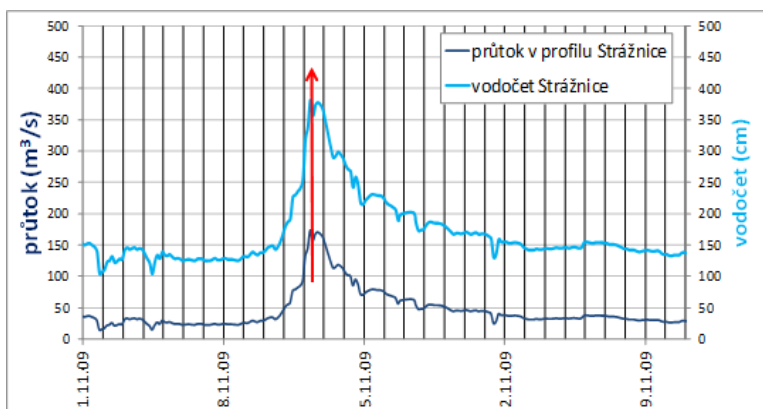
b) Stanovisko EIA bylo zpracováno na základě chybného modelu Koppové

OBÚ na str. 20 a 21 Rozhodnutí cituje mj. pasáž z Vyjádření MŽP, ve které bylo uvedeno, že nové posudky a studie předložené ze strany odvolatelů do přezkumného řízení (konkrétně posudek GEOTest, a.s. a modelové hodnocení jímacího území – vodní zdroj Bzenec-komplex od PROGEO, s.r.o.) lze spíše považovat za upřesnění dříve zpracovaných dokumentů. A dále se ve znaleckém posudku (zpracovaného prof. Ing. RNDr. Landou, DrSc., ze dne 10. 9. 2017 (dále jen „Posudek – Landa“) varuje před tzv. válkou modelů, přičemž touto argumentací se dle odvolatelů nejenže bagatelizují výše uvedené studie, ale odvádí se pozornost od podstaty věci (např. vyjádřením *„dva nezávisle pracující modeláři nikdy nevytvoří zcela identické modely“*).

Odvolatelé trvají na své původní argumentaci uvedené v námitkách i v podnětu k přezkumu závazného stanoviska EIA, že odborné posouzení hydrogeologických poměrů vodního zdroje Bzenec komplex (konkrétně posudky *Koppová H. (2010): Těžba a úprava štěrkopísku v Uherském Ostrohu. Vyhodnocení*

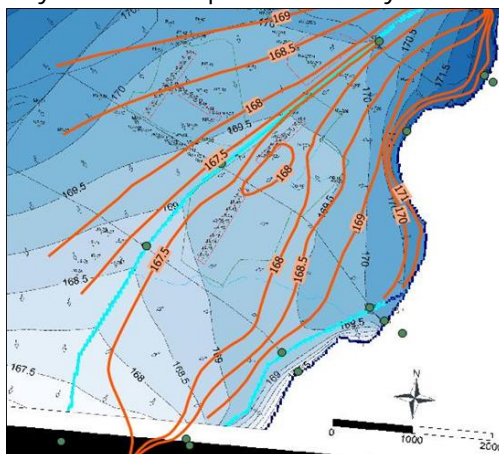
velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchovou vodu. Závěrečná zpráva – AQUATEST, a.s. Praha, Koppová, H. (2012): Uherský Ostroh – těžba štěrkopísků – hydrogeologická studie. Závěrečná zpráva. – AQUATEST, a.s. Praha, Koppová, H. (2015): Uherský Ostroh – těžba štěrkopísků – závěrečná zpráva. Doplnění hydrogeologické studie. – AQUATEST, a.s. Praha. (dále jen „model Koppové“) bylo ze strany žadatele provedeno s takovou mírou povrchnosti a neprofesionality, že přijaté závěry o lokalitě jsou zavádějící – v rozporu s naměřenými daty a i s dalšími hydrogeologickými pracemi popisujícími poměry v lokalitě. Nelze připustit, aby hodnocení rizik vycházelo ze zkresleného a neúplného posouzení hydrogeologických poměrů i jejich výčtu. Zásadní výhrady k modelu Koppové, na němž je postaveno hodnocení podzemních vod ve stanovisku EIA a v závazném stanovisku EIA, jsou následující.

Model Koppové ve svém základu obsahuje zásadní chybu. Při simulaci ustáleného proudění nesprávně použil krátkodobě zvýšené (neustálené) hladiny Nové Moravy z povodňové situace 12. 11. 2009 (viz obrázek – červená šipka). Hladina Nové Moravy tak byla v modelu ustáleného proudění zadána 1,5 m nad obvyklou úroveň. Právě tím model Koppové mylně interpretuje Novou Moravu jako hlavní zdroj vody pro vodní zdroj. Tuto mylnou informaci přebírá posudek Tylčera a nově i Posudek – Landa (jeho nepravdivé tvrzení je citováno na str. 24 Rozhodnutí: „říční voda k vodním zdrojům prosakuje na vzdálenosti stovek metrů“; ve skutečnosti jde zejména o vzdálenosti nižších jednotek km – při uplatnění tzv. uherskohradištského příkopu).

Obr. 2 Vlevo vývoj průtoku a hladiny v Moravě v období záměru hladin (12. 11. 2009) pro kalibraci modelu Koppové; vpravo ilustrační foto vtakového objektu Nové Moravy za povodňového a za běžného stavu.

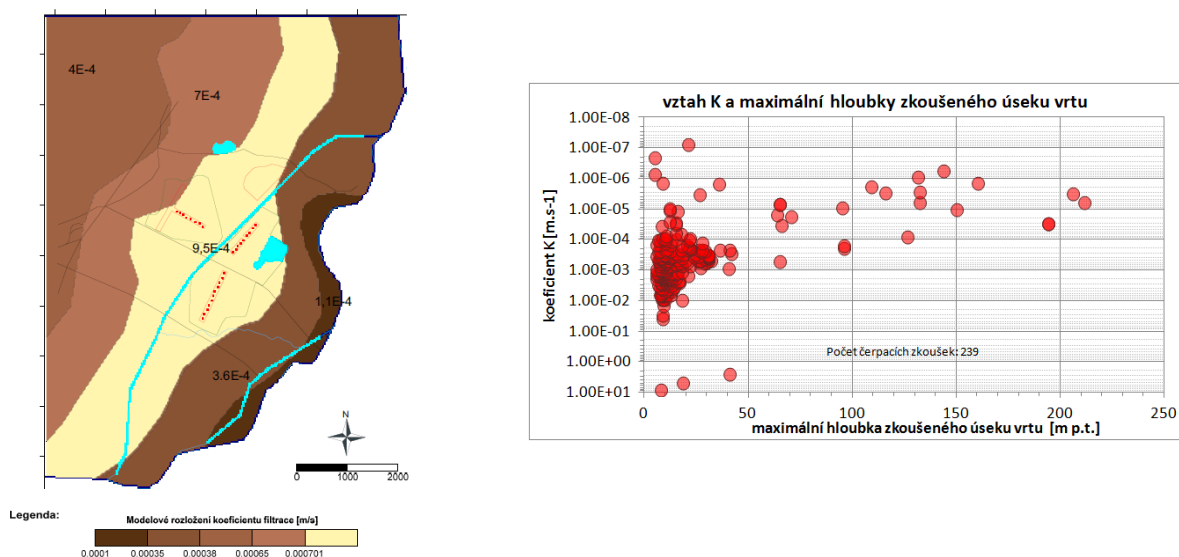
Model Koppové zkresluje tlakové poměry hladin podzemní vody v kolektoru pro situaci bez odběrů. Na obr. 3 jsou vidět zásadní rozdíly v hladinách podzemní vody mezi modelem Koppové (modře) a

Obr. 3 Modře modelová interpretace poměrů bez odběrů (Koppová 2010), oranžově interpretace měřených hladin Tarabou (1971)

změřeným reálným stavem podle Taraby, což dokládá chybnost modelu Koppové a jeho nezpůsobilost k prognózám vývoje zájmového území i popisu běžného stavu. Obdobně lze prokázat nesoulad modelu pro další situace, např. zvýšené odběry na úrovni 350 l/s.

Model Koppové bez ohledu na dostupná data volí extrémně zjednodušené schéma rozložení propustnosti modelovaného horninového prostředí, které je ve skutečnosti velmi heterogenní (obr. 4). Popisu skutečných poměrů se s takto zjednodušeným modelem nelze ani přiblížit, jak ukazuje nesoulad modelu Koppové s pozorováním z terénu.

Obr. 4 Vlevo modelové rozložení propustnosti kolektoru (Koppová 2010), vpravo dostupné údaje propustnosti kolektoru pro 239 vrtů situovaných v nivě Moravy. Hodnoty propustnosti v modelu Koppové jsou v rámci jednoho řádu, zatímco reálná data mají rozsah více než 3 řádů!

Modelové hodnocení Koppové (2010, 2012, 2015) v rámci kalibrace využilo **pouze zlomek** dostupných informací o zájmovém území (z hlediska hladin, průtoků v Nové Moravě, i rozložení propustnosti). To je vzhledem k závažnosti úkolu (posuzování rizik pro vodní zdroj zásobujícího cca 140 tisíc obyvatel) nepřijatelné. Standardní požadovaný přístup je ten, aby byl model kalibrován („nastaven“) na pokud možno všechny dostupné reálné údaje a data (různé hydrologické stavy a úrovně hladin, různé výše odběrů apod.). Poskytnuté výstupy modelu Koppové, které je možné porovnat s přímým pozorováním (hladin v nové Moravě, propustností horninového prostředí, hladin podzemní vody při různých hydraulických stavech a velikosti odběrů) se proto neshodují s pozorováním.

Dosažené výsledky modelu Koppové o hydrogeologických poměrech jsou nejen v důsledku nedostatečného souboru vstupních dat, ale navíc i v důsledku hrubých chyb ve vstupních datech zavádějící a nevěrohodné. Jakékoliv nezávislé odborné pracoviště se specializací na matematické modelování tento závěr potvrdí.

Ani s podsouvanou „válkou modelů“ nelze souhlasit. Odvolatelé v této souvislosti odkazují na zprávu ČGS ze dne 29. 9. 2017, zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523b/2017 k modelovým pracím, kde se uvádí, že „Výstupy matematického modelování v již skoro 7, resp. 5 let staré hydrogeologické studii Koppové (2010 a 2012) se poměrně významně liší od aktuálních modelových hodnocení (Uhlík 2015 a 2016), jejichž nejdůležitější závěry jsou uvedeny výše. Je potřeba konstatovat, že **tato nová hodnocení se opírají o**

fundovaně zpracovaný matematický model postavený na důkladné analýze všech dostupných dat, sběru nových terénních dat a v neposlední řadě na robustní kalibraci, čímž významně zvyšují spolehlivost vyslovovaných prognóz.

Odvolatelé se rovněž vymezují proti zmínce na str. 21 Rozhodnutí o „oslabení nezaujatosti“ autorů posudků (RNDr. J. V. Datel, Ph.D. a Ing. Jan Uhlík, Ph.D.), přičemž údajnou zaujatost OBÚ dovozuje ze skutečnosti, že se tito autoři rovněž připojili k námitkám. Modelové zhodnocení poměrů v lokalitě vodního zdroje Bzenec (realizované ve firmě PROGEO, s.r.o.) byla tříletá etapová práce s rešerší, pořízením potřebných geologických a hydrogeologických informací, doplňkovým měřením a cíleným snižováním nejistot modelu – mj. současnou kalibrací modelu na všechny známé odlišné hydraulické stavy; **zopakování některých výsledků modelu v „Argumentačním manuálu“ není proto zaujatost, ale logické vyústění několikaleté práce v lokalitě.**

Nelze zároveň tvrdit, že modelové hydrogeologické posouzení poměrů v oblasti vodního zdroje od společnosti PROGEO, s.r.o. (Uhlík a Zeman 2015, 2016) potvrzuje správnost modelového hodnocení předloženého žadatelem (Koppová 2010, 2012 a 2015) a současně konstatovat, že z obou posouzení jsou „jen“ vyvozovány rozdílné závěry. Jak je uvedeno v odborném stanovisku, **společnost PROGEO, s.r.o. kategoricky vylučuje, že by někdy potvrdila správnost modelu Koppové, jak se nesprávně vyvozuje v citovaném vyjádření MŽP na str. 20-21 Rozhodnutí.**

c) Nesprávné hodnocení hydraulické bariéry

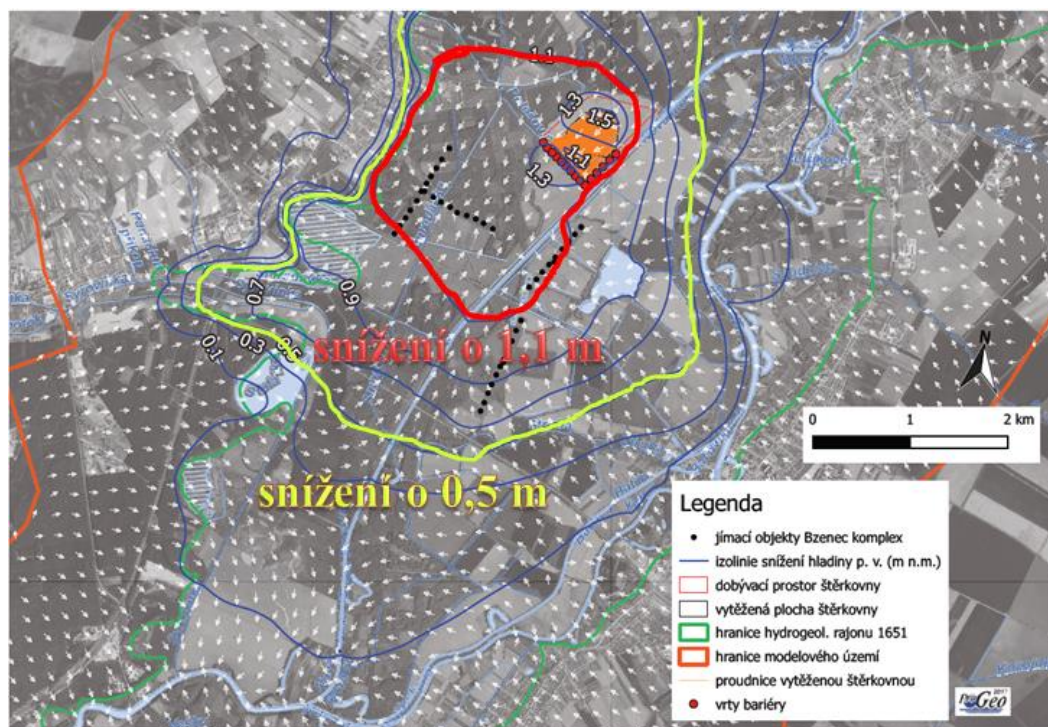
Z Rozhodnutí (str. 20) plyne zásadní nepochopení problematiky hydraulické bariéry. OBÚ přitom opět pouze mechanicky přebírá chybná vyjádření MŽP a z posudku – *Tylčer, J. (2015): Uherský Ostroh – těžba štěrkopísků. Oponentní posouzení hydrogeologické studie vypracované společností Aquatest, a.s., zodpovědný řešitel RNDr. H. Koppová, prosinec 2012. – AQD-envitest, s.r.o. Ostrava.* Hydraulická bariéra je nesprávně metodicky uchopena již ve zprávách Koppové pro proces EIA.

V podkladech Koppové (2010; str. 48) jsou uvedeny ohledně hydraulické bariéry následující vstupní předpoklady:

- *V prvním kroku bylo modelově testováno čerpání vrtů hydraulické bariéry s tím, že model neřešil zpětné zasakování vyčerpané vody.*
- *Pokud by sanační systém byl řešen tímto způsobem, musela by na lokalitě být vybudována technologie (myšleno sanační) dimenzovaná na tato čerpaná množství, což by představovalo značnou ekonomickou zátěž. S ohledem na to, že případná kontaminace bude tvořena biodegradovatelnými oleji, byla navržena nová varianta čerpání hydraulické bariéry umožňující zpětné zasakování vyčerpaných vod do štěrkoviště.*
- *Tímto by se dosáhlo potřebného zdržení nutného k přirozenému rozkladu kontaminace, avšak za cenu vyšších čerpaných množství. Tato varianta byla zhodnocena jako ekonomicky méně nákladná, proto byla dále zpracována.*

Z výše uvedených citací vyplývá, že **model Koppové se zabývá pouze variantami zpětného vypouštění vody do štěrkoviště bez jakéhokoliv čištění (!) a pouze jedním druhem kontaminantu, tzv. biodegradovatelnými oleji (!).** Je proto nepochybné, že rizika možného průniku jiných látek (např. pesticidy, průmyslové látky z areálů v nivě Moravy nad lokalitou vodního zdroje) tak nebyla nikdy v podkladech EIA vyřešena, vodní zdroj Bzenec komplex zůstává v rámci materiálů EIA zcela neochráněn, zpětné vypouštění vody do štěrkoviště má za následek neúčinnost hydraulické bariéry, protože kontaminovaná voda bariéru obtéká a nadále směřuje k vodnímu zdroji; za podmínek zpětného vypouštění tedy hydraulická bariéra vodní zdroj Bzenec komplex proti látkám nereagujícím (nebo s dlouhou dobou rozpadu) nijak neochrání. Dále lze uvést, že zpětné vypouštění vody bylo v podkladech

těžební společnosti upřednostněno také proto, že v daném případě skutečně lze konstatovat pouze malé hydraulické ovlivnění oblasti vodního zdroje; ale v případě řádného provozu sanační technologie (kdy není možné vodu zasakovat v ohnisku) naopak vlivem provozu hydraulické bariéry k hydraulickému ovlivnění vodního zdroje dojde:

Obr. 5 Hydraulické ovlivnění vodního zdroje hydraulickou bariérou v případě kontaminace neodbouratelných, nebo nedostatečně odbouratelných látek

Vzhledem k tomu platí, že bariéra, aby byla hydraulicky účinná, musí přehradit přítok vody (hradištským příkopem z oblasti šterkovny) k vodnímu zdroji, logickým důsledkem je zvýšení přítoku z ostatních kontaminovaných území v okolí vodního zdroje. **Argumentaci z posudku – Landa** (str. 20 Rozhodnutí) **proto nelze přijmout**. Zároveň hydraulický model Koppové vykazuje řadu rozdílu s pozorovanou realitou, proto jakékoliv prognózy (včetně návrhu počtu vrtů potřebných k účinnému provozu hydraulické bariéry) lze označit za bezcenné (str. 20 Rozhodnutí). V žádném z podkladů není rovněž realisticky zhodnoceno, jaké důsledky bude povodeň pro vrty a především technologii hydraulické bariéry mít.

Z bodu b) a c) tohoto odvolacího důvodu vyplývá, že při vydání stanoviska EIA a závazného stanoviska EIA došlo zejména k porušení § 1 odst. 3 zákona EIA, § 3 správního řádu, podle kterého platí, že správní orgán postupuje tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 a dále k porušení § 68 odst. 3 správního řádu, jelikož dle odvolatelů nebylo stanovisko EIA (ani závazné stanovisko EIA) řádně odůvodněno.

d) Nesplnitelné podmínky ve stanovisku EIA

Stanovisko EIA sice bylo MŽP vydáno jako souhlasné, avšak obsahuje celkem 58 podmínek, které je nutné dodržet ve fázi přípravy (celkem 29 podmínek), ve fázi realizace (celkem 6 podmínek), ve fázi provozu a ukončení (celkem 23 podmínek). Závazné stanovisko EIA převzalo bez dalšího všechny podmínky obsažené ve stanovisku EIA, **ačkoli některé z těchto podmínek nelze reálně uskutečnit**

(zejména podmínky týkající se rizika povodně), **anebo je lze uskutečnit, ale jen za cenu porušení právních předpisů.** Konkrétně se jedná o následující podmínky:

- **Podmínka č. 7** – vyžaduje doplnění výsledku matematického modelu (použitého ve studii společnosti AQUATEST a.s. z března 2010) tak, aby bylo stanoveno nutné čerpané množství podzemní vody v hydraulické bariéře s cílem vytvořit dostatečnou depresi (zabraňující šíření potenciální kontaminace za bariéru) pro množství vody odebírané v jímacím území Bzenec I, Bzenec II, Bzenec III – sever a Bzenec III – jih.

Problémem je, že MŽP nezohlednilo důsledky aktivace hydraulické bariéry v případě znečištění vody v prostoru těžby, neboť v takovém případě přijdou zdroje Bzenec I, Bzenec III – sever a Bzenec III – jih o zhruba 50 % celkového přítoku vody. Na významu nabyde přítok podzemní vody z jiných směrů, obsahující chlorované uhlovodíky, dusičnany a další látky. Dlouhodobý provoz hydraulické bariéry neumožní zajistit stávající zásobování obyvatelstva pitnou vodou. Krizový scénář provozu hydraulické bariéry nebyl v procesu EIA, završeném vydáním stanoviska EIA, vůbec posuzován a nebyl zohledněn ani při vydání závazného stanoviska EIA. **Odvolatelé konstatují, že náhradní zásobování obyvatelstva pitnou vodou je v případě dlouhodobé aktivace hydraulické bariéry realizovatelné jen za cenu enormních nákladů, tudíž prakticky nerealizovatelné.** Stanovením podmínky č. 7 proto došlo k porušení § 3 správního řádu a byl zcela ignorován princip předběžné opatrnosti.

- **Podmínka č. 18** – vyžaduje vybudování liniové hydraulické bariéry podél jihozápadní a jihovýchodní hranice zájmového území podle návrhu uvedeného ve studii Vyhodnocení velikosti a významnosti vlivů záměru na podzemní a povrchové vody (AQUATEST a.s., březen 2010) s tím, že „*konečné parametry hydraulické bariéry budou upřesněny podle požadavku příslušného vodoprávního úřadu.*“ **Podmínka trpí stejným nedostatkem, jako výše uvedená podmínka č. 7 a ani upřesnění parametrů hydraulické bariéry tento nedostatek nemůže vyřešit.**

- **Podmínka č. 54** – hovoří o použití hydraulické bariéry v případě potřeby nejen k zamezení migrace havarijní kontaminace (v důsledku úniku látek ohrožujících jakost povrchových nebo podzemních vod), ale rovněž při případném přechodném zhoršení kvality vody v těžebním jezeře v důsledku povodňové zátopy. **Podmínka trpí stejným nedostatkem, jako výše uvedená podmínka č. 7.**

- **Podmínka č. 10** – zakazuje umísťovat do aktivní zóny záplavového území (vyjma náspu pro technologické a administrativně sociální zázemí) deponie odplavitelných materiálů, jako jsou např. skřívky ornice, ostatní skřívky, vytěžené suroviny, vyjma krátkodobého deponování materiálu určeného k odvozu z lokality či k přímému využití pro sanaci a rekultivaci pískovny. Nedostatkem této podmínky je skutečnost, že jak skřívky ornice, tak ostatní skřívky i vytěžený materiál jsou odplavitelným materiálem, jehož umístění v aktivní zóně záplavového území je nebezpečné a proto **zakázané podle § 67 odst. 2 písm. b) vodního zákona**, a to bezvýjimečně (citované ustanovení neumožňuje ani krátkodobé ukládání odplavitelných materiálů) (k tomu blíže viz odvolací důvod č. 5). Případný urychlený odvoz skřívky a vytěženého materiálu v případě povodňové aktivity je dle názoru odvolatelů neuskutečnitelný vzhledem k velikosti aktivní zóny záplavového území a závazné stanovisko EIA takové řešení ani neobsahuje (stanovisko EIA ani nepočítalo se zvýšenou dopravní zátěží spojenou s odvozem uvedených odplavitelných materiálů a se zatížením dalších pozemků tímto materiálem). Podmínka je tedy stanovena v rozporu se zákonem.

- **Podmínka č. 44** – vyžaduje zamezit splachům organických látek (zejména humusu) a závadných látek do těžebního jezera. Závazné stanovisko EIA však nebere v potaz riziko povodně, při kterém může snadno dojít k výměně vody z těžebního jezera za vodu z povodňové vlny naprosto neznámé a nepředvídatelné jakosti. V celém povodí Moravy nad hodnoceným územím jsou přitom řádově desítky průmyslových podniků, z nichž může v případě povodně uniknout řada nebezpečných látek, které by

mohly kontaminovat – kromě jiného – obsah těžebního jezera. Stanovením podmínky tedy dochází opět k porušení § 3 správního řádu a byl zcela ignorován princip předběžné opatrnosti.

- **Podmínka č. 9** – technologické a administrativně sociální zázemí těžebny o ploše cca 1,8 ha lokalizovat tak, aby se nacházelo nad úrovní hladiny povodňových vod při stoletém průtoku v řece Moravě. Vzdálenost od dobývacího prostoru k okraji nivy je totiž cca 1,6 km.

- **Podmínka č. 15** – odstavná plocha pro mechanismy v technickém zázemí těžebny má být řešena na zpevněné ploše výškově umístěné nad úroveň hladiny povodňových vod při stoletém průtoku v řece Moravě a opatřené vhodným těsněním, jako je např. HDPE fólie, vodotěsnou a bezodtokovou jámkou s garantovanou nepropustností a zastřešením.

Obě podmínky jsou **v rozporu s § 67 odst. 2 písm. a) vodního zákona**, podle něhož je v aktivní zóně záplavového území zakázáno provádět terénní úpravy zhoršující odtok povrchových vod, přičemž navržený val této vyvýšené plochy odtok povrchových vod nepochybně zhorší.

e) Nepříjatelný postup rekultivace

Na str. 21 Rozhodnutí se uvádí, že „*vytěžené části budou průběžně rekultivovány (právě s použitím skrývky tak, aby byl případný přebytek skrývky po ukončení těžby minimální)*“. Tento navržený postup je nutno zcela odmítnout s ohledem na ochranu využívaného útvaru podzemní vody. Na doposud zemědělsky využívaných pozemcích vzniklá skrývka bude nepochybně obsahovat nevhodné chemické látky, jako jsou pesticidy, hnojiva, rozkládající se organickou hmotu a další látky. Pokud by se tyto zeminy v rámci rekultivace používaly na zásyp pod hladinu, znamenalo by to řízenou kontaminaci proudu podzemní vody zásobujícího studny vodního zdroje Bzenec komplex. **To znamená riziko pro zhoršení kvality surové vody odebírané pro úpravu na pitnou vodu. Skrývková zemina proto musí být deponována jinde, mimo záplavové území a mimo ochranná pásma vodního zdroje, v opačném případě by došlo k porušení § 67 odst. 2 vodního zákona.**

f) Nedostatečné posouzení rizika povodní

Na str. 24 Rozhodnutí jsou zmíněné závěry z Posudku – Landa, se kterými se ztotožňuje MŽP i OBÚ. Odvolatelé však namítají, že s těmito zjednodušujícími závěry rozhodně nelze souhlasit hned z několika důvodů.

Lokalita plánované šterkovny a vodního zdroje Bzenec se v době po povodních vlivem morfologie terénu stává bezodtokou oblastí; vzniká laguna stojaté vody po níž se odvolatel č. 1 s odstupem týdnů po kulminaci povodně v roce 1997 pohyboval i s využitím lodního vybavení.

Odkrytím hladiny podzemní vody šterkovnou způsobí hydraulický zkrat, který zkrátí průsakovou dráhu vody z jednotek kilometrů na první stovky metrů; voda bude do horninového prostředí vlivem absence krycí vrstvy preferenčně natékat právě prostorem nově vzniklé šterkovny.

Argumentace existencí jezera Černý postrádá logiku, jelikož těžba zde právě kvůli vodnímu zdroji byla ukončena; povolení vzniklo na základě starší právní úpravy; otvírka nové šterkovny logicky znamená znásobení rizika aktuálního.

Za povodně voda v laguně zahnívá, vyskytují se utopená zvířata, povodňová voda je z hlediska kvality pro vodárenské účely nepřijatelná. Toto byl i případ stanoveného dobývacího prostoru vodního zdroje Káraný – v době povodní byl pravidelně přerušován provoz umělé infiltrace.

Především ale povodňová voda unáší průmyslové obaly, z nichž může sekundárně docházet ke kontaminaci vody v laguně nebezpečnými odpady, a to v koncentrované, nikoliv ředěné formě (jak je mylně uvedeno v posudku Landy).

Nedostatečným posouzením rizika povodní tak došlo k porušení § 3 správního řádu, § 67 vodního zákona a byl zcela ignorován princip předběžné opatrnosti.

g) Nekonzistentnost vyjádření týkajících se hodnocení rizik

Odpovědné hodnocení rizik musí vycházet z věrohodného odborného popisu přírodních poměrů, v případě nejistot mají být uvažovány hodnoty nepříznivé; vlastní kvantifikaci rizik je potřeba přizpůsobit významu vodního zdroje.

Dosavadním procesem posuzování lokality se vine jako červená nit velmi volná terminologie popisu rizik, přitom popis rizik má být v centru pozornosti všech zainteresovaných správních orgánů. Je s podivem, že se všechny rozhodující orgány doposud spokojují s tak vágním hodnocením těchto rizik. Dokladem tohoto tvrzení je několik následujících citací z Rozhodnutí:

- str. 19: „...je riziko negativního ovlivnění vodního prostředí včetně blízkého jímacího území Bzenec – komplex nevýznamné či akceptovatelné“ (Stanovisko EIA),
- str. 21: „...existující rizika v území (včetně stávajících rizik pro jímací území) se realizací předmětného záměru nezvýší“ (vyjádření MŽP),
- str. 22: „... k významnému zvýšení rizika v souvislosti s plánovanou těžební činností nedojde.“ (vyjádření MŽP),
- str. 23: „...nedojde ke zvýšení rizik pro jímací území nad stávající úroveň bez záměru těžby“ (vyjádření MŽP),
- str. 24: „... nedojde k významnému nárůstu stávajících rizik.“ (posudek Landy 2017).

Takže jak to vlastně je? Rizika jsou nevýznamná, akceptovatelná, nebo se rizika vůbec nezvýší, nebo se zvýší jen nevýznamně? **Zarážející je nepřesnost a nesoulad různých vyjádření ohledně klíčové otázky, o kterou v celé kauze jde**, což jen podporuje (i dále uvedené) tvrzení odvolatelů, že nedošlo ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (§ 3 správního řádu). Mimochodem jak se nemohou zvýšit rizika tak masivním zásahem do přírodního prostředí jako je odstranění krycí vrstvy a odkrytí hladiny podzemní vody na ploše mnoha hektarů ve vzdálenosti stovek metrů od vodního zdroje Bzenec? **Výše citovaná tvrzení kvantifikace rizik postrádají odbornou kompetenci.** Nelze zpochybnit fakt, že se rizika zvýší, a můžeme jen vést odbornou debatu, zda toto zvýšení rizik je akceptovatelné, nebo nikoliv. Seriózně by také měla být vedena debata o tom, zdali je vůbec možné v dané konstelaci nějakými opatřeními rizika pro vodní zdroj snížit.

Návrh důkazu:

- Odborné stanovisko Ing. Jana Uhlíka, Ph.D., a RNDr. Josefa V. Datla, Ph.D. ze dne 25. 1. 2019
- Stanovisko odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí k záměru „Uherský Ostroh – Těžba štěrkopísku“ ze dne 10. 1. 2007, zn. 4063/650/06, 91595/ENV/06

2. OBÚ nevycházel ze skutkového stavu existujícího v době vydání Rozhodnutí

Z ustálené judikatury, např. z rozsudku NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79 vyplývá, že pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je **rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení.** V citovaném rozsudku je konkrétně uvedeno, že „na rozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovala zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Lze však souhlasit s názorem, že zásada vyplývá implicitně

ze správního řádu, a to ostatně již jen s přihlédnutím k jiným ustanovením správního řádu, jako je § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4.“

Odvolatelé dne 18. 6. 2018 zaslali OBÚ Vyjádření k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu spolu s důkazy, které **nejenže výrazně zpochybňují věrohodnost závazného stanoviska EIA (resp. i stanoviska EIA), ale také lze z nich dovodit skutečný a pravdivý popis hydrogeologických poměrů v daném území (na rozdíl od modelu Koppové), který se bezpochyby musí promítnout i do výsledného rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru, což se však v daném případě nestalo.** Odvolatelé předně rekapitulují, jak důkazy obstarali a co bylo jejich obsahem.

a) Rekapitulace postupu a shrnutí závěrů ČGS

Odvodatel č. 1 se na základě žádosti o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, obrátil na ČGS, jakožto orgán vykonávající na území České republiky státní geologickou službu a s ní související činnosti na základě pověření MŽP dle zákona č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, za účelem získání informací či podkladů, které případně v souvislosti se záměrem vydal. ČGS odpovědí ze dne 14. 5. 2018 odvodateli č. 1 vyhověla a zaslala mu:

1) Odborné stanovisko ČGS zn. ČGS-441/13/1666*SOG-441/608/2013 ze dne 6. 11. 2013 k dokumentaci záměru „Těžba a úprava štěrkopísků v Uherském Ostrohu 2“,

2) Odborné stanovisko ČGS zn. ČGS-441/14/0564*SOG-441/214/2014 ze dne 17. 4. 2014 k Posudku dokumentace vlivů na životní prostředí záměru „Těžba a úprava štěrkopísků v Uherském Ostrohu 2“,

3) Vyjádření ČGS zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523/2017 ze dne 4. 8. 2017 k závěrům dokumentů zpracovaných v procesu EIA ve věci záměru rozšíření těžby štěrkopísků u Uherského Ostrohu - zejména hydrogeologické studie (Koppová 2012) a oponentního posudku (Tylčer 2015) a komentář k posledním dokumentům zpracovaným oponenty (Datel 2015 a Burda 2017),

4) Vyjádření ČGS zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523a/2017 ze dne 31. 8. 2017 k závěrům dokumentů zpracovaných v procesu EIA ve věci záměru rozšíření těžby štěrkopísků u Uherského Ostrohu - zejména hydrogeologické studie (Koppová 2012) a oponentního posudku (Tylčer 2015) - a komentář k posledním dokumentům zpracovaným oponenty (Datel 2015 a Burda 2017) - rozšíření vyjádření ČGS zn. SOG-441/523/2017 ze dne 4. 8. 2017,

5) Posouzení zn. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523b/2017 ze dne 29. 9. 2017 akceptovatelnosti záměru těžby štěrkopísků u Uherského Ostrohu zejména ve vztahu k blízkému jímacímu území Bzenec-komplex,

6) Komentář ČGS zn. ČGS-441/17/1165*SOG-441/693/2017 ze dne 13. 10. 2017 k žádosti o doplnění bodů k materiálu čj. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523b/2017 ze dne 29. 9. 2017 „Posouzení akceptovatelnosti záměru těžby štěrkopísků u Uherského Ostrohu zejména ve vztahu k blízkému jímacímu území Bzenec-komplex“.

Zejména z novějších dokumentů ČGS (z roku 2017) je zřejmé, že ČGS se neztotožňuje se závěrem o akceptovatelnosti záměru z hlediska požadavků na ochranu kvality podzemních vod. Naopak uvádí, že nejistoty ve vyhodnocení rizika zamýšlené těžby štěrkopísku trvají.

Například v závěru svého stanoviska ze dne 4. 8. 2017 ČGS uvádí: „Největší míra nejistoty či rizika plyne z možnosti kvalitativního ovlivnění podzemní vody možnou kontaminací vniklou do těžebny při povodňových stavech a jejím transportem k jímacím objektům. Vzhledem k nepřesně definovanému obrazu proudového pole na lokalitě a zřejmě nesprávnému předpokladu pouhých 8 % podzemní vody přitékající k jímacímu území z prostoru zamýšlené těžebny nelze toto riziko zcela jednoznačně hodnotit jako přijatelné. **Vzhledem ke strategickému významu jímacích území Bzenec pro značnou část Jihomoravského kraje je ve smyslu předběžné opatrnosti nezbytné jakékoli negativní ovlivnění tohoto vodního zdroje zamýšlenou těžbou a jejími důsledky zcela jednoznačně vyloučit.**“

Dále ve stanovisku ze dne 31. 8. 2017 ČGS doporučila MŽP „**provést podrobné posouzení a zohlednění závěrů všech etapových modelových hodnocení jímacího území Bzenec-komplex provedených firmou PROGEO, s.r.o., (Uhlík 2016 a 2017, a v současnosti probíhající třetí etapa těchto hodnocení) pro stanovení akceptovatelnosti nebo rizikovosti záměru.**“

V následně vydaném stanovisku ze dne 29. 9. 2017 ČGS mj. v závěru konstatuje, že: „Po prostudování dokumentace EIA a zejména hydrogeologické studie Koppové (2010, 2012), která je její přílohou, a po jejím porovnání s nejnovějšími výsledky modelových hodnocení provedených firmou PROGEO, s.r.o., (Uhlík 2015 a 2016) lze konstatovat, že **plánovaná těžba štěrkopísků představuje pro jímací území Bzenec-komplex reálné riziko zejména z hlediska negativního ovlivnění kvality podzemní vody.** Podmínky realizace záměru stanovené v souhlasném závazném stanovisku MŽP čj. 12289/ENV/15 ze dne 9. března 2015 nemohou z pohledu aktuálně dostupných znalostí tato rizika dostatečně eliminovat. **Z výše uvedených důvodů nemůže ČGS ve smyslu předběžné opatrnosti označit záměr těžby štěrkopísků v DP Uherský Ostroh z hydrogeologického hlediska jako akceptovatelný.**“

ČGS dále zaslala MŽP odpověď ze dne 13. 10. 2017 jako reakci na některé výtky ze strany MŽP mířící zejména na poslední citované stanovisko ČGS. V odpovědi **se ČGS ohrazuje proti tomu, že by bylo toto stanovisko po obsahové stránce nedostatečné, a proto neakceptovatelné.** Úvodem v odpovědi konstatuje: „Posudek byl zpracován naší renomovanou hydrogeoložkou po pečlivém prostudování veškerých dostupných materiálů a ve smyslu zadání MŽP. Dotazy a kritické body, zmíněné ve Vašem e-mailu ze dne 6. října 2017, mají odpovědi již obsažené v posudku čj. ČGS-441/17/0986*SOG-441/523b/2017. Závěr posudku je jasně formulován a podložen věcnou argumentací. Z pohledu České geologické služby je tento materiál vyvážený, kvalitně zpracovaný a dostatečně vyargumentovaný pro další rozhodování pro „Posouzení akceptovatelnosti záměru těžby štěrkopísků u Uherského Ostrohu zejména ve vztahu k blízkému jímacímu území Bzenec-komplex“. Dále podrobně rozebírá své důvody dle jednotlivých výtek MŽP, vedoucí k citovanému názoru.

Odvolatel č. 1 upozorňuje, že dne 18. 8. 2017 podal podnět k přezkumu závazného stanoviska EIA. Po porovnání dat vydání výše citovaných stanovisek ČGS a data podání tohoto podnětu je nepochybné, že posouzení záměru ze strany ČGS mělo mít vliv i na způsob vyhodnocení uvedeného podnětu odvolatele č. 1. Závěry ČGS mělo MŽP při vyřizování podnětu k dispozici a mělo k nim proto přinejmenším přihlídnout a vypořádat se s nimi. **Ve vyjádření MŽP však není o stanoviscích a dalších dokumentech ČGS jediná zmínka.**

Odvolatel č. 1 navíc žádostí o informace ze dne 25. 5. 2018 požádal MŽP, aby mu sdělilo, na základě jakých všech podkladů a dokumentů učinilo závěr o tom, že podnět odvolatele č. 1 k přezkumu stanoviska EIA není důvodný a je na místě jej odložit. MŽP odpovědělo sdělením ze dne 5. 6. 2018, ve kterém mj. uvádí: „Veškeré informace o odborných hydrogeologických podkladech jsou obsaženy v přípisě ministerstva ze dne 30. 4. 2018, č. j. MZP/2018/430/216, spis. zn.: P/3581, doručeném společnosti Frank Bold advokáti s. r. o. dne 2. 5. 2018“. Touto odpovědí se MŽP prakticky „přiznává“ k tomu, že podklady ČGS pro posouzení podnětu k přezkumu stanoviska EIA a závazného stanoviska EIA vůbec nevyužilo.

Na základě uvedeného odvolatele shrnují, že MŽP při vypořádání podnětu k přezkumu stanoviska EIA ignorovalo jak svou povinnost zjistit spolehlivě stav věci a přihlídnout přitom ke všem relevantním okolnostem a podkladům (§ 3 správního řádu), tak princip předběžné opatrnosti, když závěry ČGS žádným způsobem nezohlednilo. Navíc ve sdělení MŽP zatajilo samotnou existenci těchto podkladů, což rozhodně nevzbuzuje důvěru v objektivitu hodnocení záměru ze strany MŽP.

b) Nezákonný postup OBÚ

Vzhledem k tomu, že MŽP se podnětem k přezkumu závazného stanoviska EIA odmítlo zabývat i navzdory předloženým novým skutečnostem plynoucím ze závěrů ČGS, měl být **garantem dodržení zákonnosti v takovém případě nepochybně OBÚ**.

OBÚ má dle § 28 odst. 6 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „horní zákon“) v řízení o stanovení dobývacího prostoru posoudit návrh především z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství a jeho důsledků a přitom dále posoudit, zda je návrh v souladu s rozhodnutím o stanovení chráněného ložiskového území a **zda vyhovuje všeobecným technickým požadavkům pro výstavbu dolů nebo lomů a požadavkům, které stanoví zvláštní předpisy pro ochranu chráněných zájmů**. Dle § 28 odst. 7 horního zákona má dále povinnost nejen zabezpečit stanoviska dotčených orgánů, ale rovněž **posoudit připomínky a návrhy účastníků**.

Podpůrně lze odkázat také na § 50 odst. 3 správního řádu, podle něž je **správní orgán povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, přičemž toto ustanovení rozvíjí zásadu materiální pravdy dle § 3 správního řádu, která dle odvolatelů byla i spolu s § 50 odst. 3 správního řádu ze strany OBÚ jednoznačně porušena**.

OBÚ sice v průběhu řízení o stanovení dobývacího prostoru požádal MŽP o sdělení, zda byly podklady od ČGS vzaty při přezkumném řízení v potaz, přičemž MŽP OBÚ odpovědělo, že *„Posouzení ČGS neobsahuje žádná nová zjištění či skutečnosti v uvedené věci, které by mohly mít vliv na posouzení podnětů (všechny věcné argumenty, které posouzení ČGS shrnuje, jsou součástí podnětů a jejich příloh a byly při vyřizování obou podnětů posuzovány z hlediska zákonných důvodů pro zahájení přezkumného řízení.“* Z tohoto sdělení však nevyplývá, z jakého důvodu se MŽP se závěry ČGS neztotožnilo a zaujalo opačný postoj (tj. že riziko záměru je akceptovatelné). Důvody nelze zjistit ani právě z vyjádření MŽP, ve kterém se o závěrech ČGS vůbec nehovoří.

Paušalizovat závěry ČGS k záměru s poukazem na to, že *„nepřináší žádná nová zjištění...“* je další absurditou dosavadního rozhodovacího procesu. Je nesporné, že ČGS, jako instituce ze zákona určená k posuzování ochrany a využití přírodních nerostných zdrojů a zdrojů podzemních vod a o geologických rizicích, dochází k těmto jednoznačným závěrům:

- *„Vzhledem ke strategickému významu jímacího území Bzenec-komplex pro značnou část Jihomoravského kraje je nezbytné jakékoli negativní ovlivnění tohoto vodního zdroje zamýšlenou těžbou štěrkopísků a jejími důsledky jednoznačně vyloučit.“*
- *„plánovaná těžba štěrkopísků představuje pro jímací území Bzenec-komplex reálné riziko zejména z hlediska negativního ovlivnění kvality podzemní vody“*
- *„Z výše uvedených důvodů nemůže ČGS ve smyslu předběžné opatrnosti označit záměr těžby štěrkopísků v DP Uherský Ostroh z hydrogeologického hlediska jako akceptovatelný“.*

S ohledem na tyto skutečnosti se ani OBÚ neměl spokojit s velmi obecným a povrchním sdělením ze strany MŽP. Naopak měl MŽP opětovně vyzvat k upřesnění a i poté si měl o věci učinit názor sám. **Přejímat však vysvětlení MŽP do odůvodnění Rozhodnutí bylo nedostatečné a takový postup zapříčinil nezákonnost Rozhodnutí pro jeho rozpor s § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu.**

Skutečností je, že přírodní a hydrogeologické poměry v dané lokalitě nebyly od 27. 10. 2015 (od vydání závazného stanoviska EIA) do doby vydání Rozhodnutí doposud zohledněny, což je dle odvolatelů jedna ze zásadních vad celého řízení, za což nese odpovědnost MŽP, ale rovněž OBÚ.

Odvolatelé shrnují, že k závěrům ČGS měl OBÚ přihlídnout a měl se s nimi konkrétně v Rozhodnutí vypořádat. Postup OBÚ naopak zapříčinil nepřekoumatelnost, a tudíž i nezákonnost Rozhodnutí.

3. Nezáonné stanovisko Krajské hygienické stanice Zlínského kraje, ze dne 7. 7. 2015, č. j. KHSZL 12052/2015

a) Nezáonná změna místní příslušnosti, nezákonný procesní postup

Dne 7. 7. 2015 vydala k záměru Krajská hygienická stanice Zlínského kraje (dále jen „KHS ZK“) souhlasné závazné stanovisko pod č. j. KHSZL 12052/2015. Dne 22. 9. 2016 však Ministerstvo zdravotnictví (dále jen „MZ“) vydalo na základě § 131 odst. 2 písm. a) správního řádu usnesení, kterým pověřilo Krajskou hygienickou stanicí Jihomoravského kraje (dále jen „KHS JMK“), aby věc projednala a ve věci rozhodla, resp. vydala závazné stanovisko.

Jako důvod změny příslušnosti bylo v usnesení MZ uvedeno, že Uherský Ostroh se nachází v okrese Uherské Hradiště ve Zlínském kraji, avšak samotná zájmová plocha se nachází bezprostředně při hranici s Jihomoravským krajem. Záměr těžby a úpravy štěrkopísku v Uherském Ostrohu by svými dopady mohly znamenat ohrožení veřejného zájmu – zásobování pitnou vodou pro značnou část obyvatel Jihomoravského kraje z prameniště Bzenec, která je významným podzemním zdrojem pitné vody pro cca 140 tis. obyvatel Jihomoravského kraje. **Bylo zdůrazněno, že významně převažující věcná příslušnost v dané problematice je tedy na straně Jihomoravského kraje, resp. v oblasti veřejného zdraví na straně KHS JMK.** S touto argumentací se odvolatelé plně ztotožňují.

Dne 3. 10. 2016 vydala KHS JMK k záměru **nesouhlasné závazné stanovisko**, č. j. KHSJM 55703/2016/HO/HOK, ve kterém podrobně zdůvodňuje, z jakých důvodů není možné záměr v daném území povolit (k tomu podrobněji viz odvolací důvod 3. písm. b)).

Následně však došlo k vydání rozhodnutí MZ ze dne 17. 1. 2017, č. j. 56571/2016-NH-30.1.-19.10.2016, kterým bylo výše uvedené usnesení MZ ze dne 22. 9. 2016 zrušeno. Tomuto předcházelo vydání rozhodnutí MZ ze dne 6. 1. 2017, č. j. 887/2017-OVZ-32.7, kterým došlo ke zrušení závazného stanoviska KHS JMK, tudíž došlo k obnově původního souhlasného závazného stanoviska KHS ZK.

Odvolatelé uvádí, že postup MZ byl nezákonný. Zaprvé, v odůvodnění rozhodnutí ze dne 6. 1. 2017 MZ nesprávně uvádí, že „na místní příslušnosti Krajské hygienické stanice Zlínského kraje se nic nemění ani vydáním usnesení Ministerstva zdravotnictví č. j. MZDR 56571/2016-2/OVZ, ze dne 22. 9. 2016, kterým byla delegována příslušnost ve věci tohoto dobývacího prostoru na Krajskou hygienickou stanicí Jihomoravského kraje, dokud citované usnesení ministerstva nenabyde právní moci. Proti tomuto usnesení podala dotčená osoba, p. F. Jampílek, N Pruha 225, 250 89 Lázně Toušeň, v zákonem stanovené lhůtě odvolání, o němž nebylo v době vydání závazného stanoviska KHS rozhodnuto.“ Na usnesení MZ ze dne 22. 9. 2016 se však vztahuje § 76 odst. 5 správního řádu, podle kterého platí, že „proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. **Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek.**“ V době vydání rozhodnutí MZ ze dne 6. 1. 2017 tak bez ohledu na podané odvolání bylo usnesení MZ ze dne 22. 9. 2016 v právní moci. Zrušení závazného stanoviska KHS JMK s odůvodněním, jež spočívalo výhradně v tom, že KHS nebyla k vydání závazného stanoviska místně příslušná, tak bylo zcela nesprávné a neodpovídalo skutečnosti. Žádný právně relevantní důvod ke zrušení závazného stanoviska KHS JMK není v rozhodnutí MZ ze dne 6. 1. 2017 uveden.

A zadruhé, **rozhodnutí MZ ze dne 17. 1. 2017 je nepřekoumatelné**, jelikož nejsou splněny náležitosti rozhodnutí ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu, když rozhodnutí nebylo žádným způsobem odůvodněno – není zřejmé, na základě jakého konkrétního důvodu bylo podnětu k přezkumu vyhověno,

MZ v odůvodnění pouze uvádí, že „k řízení o opravném prostředku proti napadenému usnesení si ministerstvo vyžádalo spisovou dokumentaci KHS. Na základě podání účastníka řízení a po posouzení související spisové dokumentace KHS se ministerstvo rozhodlo podání účastníka řízení plně vyhovět a napadené usnesení zrušit.“ Není však uveden žádný věcný důvod, proč by měla být místní příslušnost, KHS JMK, stanovená, s výše citovaným zdůvodněním, usnesením MZ ze dne 22. 9. 2016, zpochybněna a proč by měla být jako místně příslušná stanovena KHS ZK.

Dále z judikatury plyne, že **porušení pravidel pro určení místní příslušnosti představuje procesní pochybení, způsobující nezákonnost vydaného správního aktu.** Např. podle závěru Krajského soudu v Českých Budějovicích (srov. rozsudek ze dne 27. 6. 2008, č. j. 10 Ca 93/2008-33) rozhodnutí vydané místně nepřislušným orgánem způsobuje, že rozhodnutí je vadné a je dán důvod k jeho zrušení. Porušení kritéria místní příslušnosti představuje vadu řízení, která zakládá nezákonnost rozhodnutí, nikoliv však nicotnost. K této vadě musí soud přihlídnout z úřední povinnosti.

Odvolatelé proto s postupem MZ zásadně nesouhlasí a jsou přesvědčeni, že místní příslušnost KHS JMK měla být s ohledem na důvody uvedené v usnesení MZ ze dne 22. 9. 2016 zachována. Vycházet při posouzení místní příslušnosti pouze striktně z místa záměru je značně formalistické, odhlížející od materiálního hlediska, tj. konkrétně jaký kraj bude povolením záměru více dotčen. Navíc ze strany MZ došlo také k několika procesním pochybením.

Vzhledem k tomu, že byla nezákonně odebrána KHS JMK její místní příslušnost, je i závazné stanovisko KHS ZK nezákonné, resp. nemělo být vůbec vydáno.

Návrhy důkazů:

- *Usnesení Ministerstva zdravotnictví ze dne 22. 9. 2016, č. j. MZDR 56571/2016-2/OVZ*
- *Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 6. 1. 2017, č. j. 887/2017-OVZ-32.7*
- *Rozhodnutí Ministerstva zdravotnictví ze dne 17. 1. 2017, č. j. 56571/2016-NH-30.1-19.10.2016*

b) Nedostatečný obsah závazného stanovisko KHS ZK

Závazné stanovisko KHS ZK nemůže obstát ani z obsahové stránky.

KHS ZK předpokládá, že opatřením vedoucím k ochraně zázemí před povodněmi má být vybudování náspu. K tomu odvolatelé uvádí, že samotná podstata těžby štěrkopísků jednoznačně zhoršuje odtok povrchových vod z území, souvisí s rozvolňováním a skladováním materiálu a dalších látek kolem prostoru těžby a je tedy v rozporu s § 67 odst. 2 vodního zákona. Snaha žadatele vyrovnat se s tímto omezením pomocí vytvoření jakéhosi vyvýšeného území v aktivní záplavové zóně by vedla ke stavu, kdy by se sice řada zařízení nacházela mimo dosah této zóny, ale vlastní val tohoto vyvýšeného území by jednoznačně zhoršil odtok povrchových vod. **Toto opatření proto nelze považovat za akceptovatelné.**

Dále je dle odvolatelů závazné stanovisko KHS ZK v rozporu se závazným stanoviskem Krajského úřadu Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství ze dne 23. 5. 2017, č. j. KUZL 34373/2017, ve kterém se uvádí, že „Předmětem správního řízení ve věci stanovení dobývacího prostoru, jehož podkladem má být závazné stanovisko vodoprávního úřadu dle § 104 odst. 9 vodního zákona, však **není ani umístění ani povolení žádných staveb, nýbrž vymezení území dobývacího prostoru Uherský Ostroh na výhradním ložisku štěrkopísku Moravský Písek (B 3012200).**“ Avšak v závazném stanovisku KHS ZK se výslovně uvádí, že „Uvnitř zázemí se nebude nacházet žádná stavba, vyjma jímky pro akumulaci odpadních vod ze sociálního zařízení.“ Stavba jímky tedy v dobývacím prostoru umístěna bude.

Co je však zcela nepřípustné, závazné stanovisko KHS ZK se žádným způsobem nevypořádalo se střetem dvou veřejných zájmů (těžba vs. ochrana zdroje pitné vody). Odvolatelé upozorňují, že

požadavek dostatečného odůvodnění závazných stanovisek byl již několikrát judikován, např. v rozsudku NSS č. j. 9 As 21/2009-150 ze dne 22. 10. 2009: „Při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu z roku 2004, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu z roku 2004).“ Obsah, forma a náležitosti rozhodnutí jsou uvedeny zejména v § 68 odst. 3 správního řádu: „v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“

Ze závazného stanoviska však vůbec neplyne, na základě jaké úvahy KHS ZK dovodila převahu veřejného zájmu těžby nerostů nad ochranou zdroje pitné vody. Dle § 29 odst. 1 vodního zákona platí, že „zdroje podzemních vod jsou přednostně vyhrazeny pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou a pro účely, pro které je použití pitné vody stanoveno zvláštním právním předpisem.“ A dle § 30 odst. 1 vodního zákona dále platí, že „k ochraně vydatnosti, jakosti a zdravotní nezávadnosti zdrojů podzemních nebo povrchových vod využívaných nebo využitelných pro zásobování pitnou vodou s průměrným odběrem více než 10 000 m³ za rok a zdrojů podzemní vody pro výrobu balené kojenecké vody nebo pramenité vody stanoví vodoprávní úřad ochranná pásma opatřením obecné povahy“, přičemž „Stanovení ochranných pásem je vždy veřejným zájmem.“

Z toho, že bylo vydáno stanovisko EIA a závazné stanovisko EIA ještě nelze vyvozovat, že bezpodmínečně musí být vydáno i souhlasné závazné stanovisko orgánu krajské hygienické stanice.

Vzhledem k těmto důvodům je závazné stanovisko KHS ZK nedostatečně odůvodněné, v rozporu s § 68 odst. 3 správního řádu, tudíž i nepřezkoumatelné a nezákonné.

4. Nezákonné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odbor stavebního řádu, ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016

Dne 27. 4. 2016 rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KÚ OÚP“), ve zkráceném přezkumném řízení a vydal rozhodnutí pod č. j. KUZL 29117/2016, kterým zrušil nesouhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherský Ostroh, odbor stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), č. j. 568/2016, ze dne 8. 3. 2016, vydané kvůli posouzení záměru z hlediska souladu s územně plánovací dokumentací, a věc mu vrátil k novému projednání. Dne 18. 5. 2016 vydal stavební úřad souhlasné závazné stanovisko pod zn. 1560/2016. **Odvolatelé s tímto závazným stanoviskem zásadně nesouhlasí**, a jelikož platí, že proti již jednou přezkoumávanému rozhodnutí nelze podat další podnět k přezkumu, domáhají se podle § 149 odst. 4 správního řádu přezkumu závazného stanoviska prostřednictvím tohoto odvolání.

Stavební úřad má za to, že záměr splňuje požadavky dle § 18 odst. 5 tehdy účinného stavebního zákona, konkrétně, že „V nezastavěném území lze **v souladu s jeho charakterem** umísťovat stavby, zařízení, a jiná opatření pouze pro zemědělství, lesnictví, vodní hospodářství, těžbu nerostů, pro ochranu přírody a krajiny, pro veřejnou dopravní a technickou infrastrukturu, pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a dále taková technická opatření a stavby, které zlepšují podmínky jeho využití pro účely rekreace a cestovního ruchu, například cyklistické stezky, hygienická zařízení, ekologická a informační centra. Uvedené stavby, zařízení a jiná opatření včetně staveb, které s nimi bezprostředně souvisejí včetně oplocení, lze v nezastavěném území umísťovat v případech, pokud je územně plánovací dokumentace výslovně nevylučuje.“

Odvolatelé nezpochybňují, že území, kde je záměr plánován, je nezastavěné a že záměr spadá do kategorie „těžba nerostů“, nicméně **zpochybňují, že záměr naplňuje podmínku týkající se souladu s charakterem území.** Tato podmínka přitom nebyla ze strany stavebního úřadu vůbec zkoumána, což stavební úřad sám přiznává, když uvádí, že „otázka dosažení souladu s charakterem nezastavěného území bude zkoumána v příslušném územním řízení.“ **Toto tvrzení je naprosto nedostačující a nezákonné.**

Zaprvé, žádné územní řízení pro těžbu nerostů nebude v budoucnu vedeno, jelikož stanovení a změna dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území v rozsahu jeho vymezení na povrchu, přičemž toto rozhodnutí je jeden z druhů územního rozhodnutí (srov. § 27 odst. 6 horního zákona) **a zadruhé bylo povinností stavebního úřadu se tímto posouzením zabývat již v závazném stanovisku. Stavební úřad na tuto svou povinnost rezignoval.**

Záměr je dle odvolatelů nejen v rozporu s charakterem území, ale rovněž v rozporu s § 18 odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), („*cílem územního plánování je vytvářet předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území a který uspokojuje potřeby současné generace, **aniž by ohrožoval podmínky života generací budoucích***“) a mj. v rozporu s § 19 odst. 1 písm. c), e) a g) stavebního zákona (*Úkolem územního plánování je zejména prověřovat a posuzovat potřebu změn v území, veřejný zájem na jejich provedení, jejich přínosy, problémy, rizika s ohledem například na veřejné zdraví, životní prostředí, geologickou stavbu území, vliv na veřejnou infrastrukturu a na její hospodárné využívání, stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území, vytvářet v území podmínky pro snižování nebezpečí ekologických a přírodních katastrof a pro odstraňování jejich důsledků, a to především přírodě blízkým způsobem*), a to z následujících důvodů.

Záměr je v rozporu s Politikou územního rozvoje České republiky (dále jen „PÚR“), konkrétně s následujícími jejími ustanoveními:

- **čl. 16** - *Při stanovování způsobu využití území v územně plánovací dokumentaci dávat přednost komplexním řešením před uplatňováním jednostranných hledisek a požadavků, které ve svých důsledcích zhoršují stav i hodnoty území. Vhodná řešení územního rozvoje je zapotřebí hledat ve spolupráci s obyvateli území i s jeho uživateli a v souladu s určením a charakterem oblastí, os, ploch a koridorů vymezených v PÚR ČR – záměr není řešen komplexně, nýbrž jednostranně, je-li prosazován bez prověření v územně plánovací dokumentaci a mimo územně plánovací činnost, nejsou-li zvažovány možné důsledky pro udržitelný rozvoj území, protože záměr nebyl v územně plánovací dokumentaci prověřen. Sporné je i naplnění požadavku „hledání řešení ve spolupráci s obyvateli území a jeho uživateli“ – dokladem sporného naplnění tohoto požadavku jsou i dvě petice „NE ohrožení pitné vody pro 140.000 lidí“ a petice „NE! Ohrožení vodního zdroje pitné vody pro Hodonínsko“ s více než 11.000 signatáři adresované Senátu a Poslanecké sněmovně spolu s nesouhlasnými usneseními zastupitelstev více než 50 obcí potenciálně dotčených riziky vyplývajícími z navrženého záměru, navržený záměr nepředstavuje komplexní řešení, jelikož koliduje s koridorem územní rezervy konkretizovaným v územním plánu Uherský Ostroh pro průplavní spojení Dunaj-Ondra-Labe hájeným v čl. 180 a 198 PÚR.*
- **čl. 25** - *Vytvářet podmínky pro preventivní ochranu území a obyvatelstva před potenciálními riziky a přírodními katastrofami v území (záplavy, sesuvy půdy, eroze, sucho atd.) s cílem minimalizovat rozsah případných škod. Zejména zajistit územní ochranu ploch potřebných pro umístování staveb a opatření na ochranu před povodněmi a pro vymezení území určených k řízeným rozlivům povodní. Vytvářet podmínky pro zvýšení přirozené retence srážkových vod v území s ohledem na strukturu*

osídlení a kulturní krajinu jako alternativy k umělé akumulaci vod – záměr je situován v aktivní zóně záplavového území vodního roku Morava, v záplavovém území Q20 a Q100, v chráněné oblasti přirozené akumulace vod (dále jen „CHOPAV“) Kvartér řeky Moravy, ochranném pásmu II.b vodního zdroje Bzenec – komplex, odkrytí hladiny podzemní vody v tomto území představuje při povodňových stavech ohrožení zdroje pitné vody kontaminací podzemních vod vodami povodně obsahující velké množství neznámých rizikových látek. Na základě poznatků obsažených v odvolacím důvodu č. 1 a č. 2 proto záměr představuje reálné riziko.

Záměr dále není v souladu s PÚR i proto, že dotčené území spadá do vymezené OS11 Rozvojové osy Lipník nad Bečvou – Přerov – Uherské Hradiště – Břeclav – hranice ČR/Slovensko (-Bratislava) (**čl. 61** PÚR), kde jsou zvýšené požadavky na změny v území (**čl. 33** PÚR). Dle **čl. 34** je pak nutno „*vytvářet, udržovat a koordinovat územní připravenost na zvýšené požadavky změn v území a při respektování republikových priorit územního plánování umožňovat odpovídající využívání území a zachování jeho hodnot*“. Záměr není koordinován s dalšími požadavky na dotčené území v této rozvojové ose.

Záměr je v rozporu se Zásadami územního rozvoje Zlínského kraje (dále jen „ZÚR“) konkrétně s následujícími jejími ustanoveními:

- **čl. 1** - *Podporovat prostředky a nástroje územního plánování udržitelný rozvoj území Zlínského kraje. Vytvářet na celém území kraje vhodné územní podmínky pro dosažení vyváženého vztahu mezi nároky na zajištění příznivého životního prostředí, stabilního hospodářského rozvoje a kvalitní sociální soudržnosti obyvatel kraje. Dbát na podporu udržitelného rozvoje území kraje při utváření krajských oborových koncepcí a strategií, při rozhodování o změnách ve využití území a při územně plánovací činnosti obcí* – záměr je v rozporu s touto prioritou, neboť svou povahou představuje ohrožení udržitelného rozvoje území (viz závěry ČGS).
- **čl. 7** - *Dbát při podpoře stabilizace a rozvoje hospodářských funkcí na území kraje zvláště ve vymezené rozvojové oblasti a vymezených rozvojových osách především na rozvíjení krajských systémů dopravní obsluhy a technické vybavenosti, soustav zásobování energiemi a vodou a na využití vlastních surovinových zdrojů pro výstavbu, s cílem zabezpečit podmínky pro hospodářský rozvoj vybraných území kraje a pro stabilizaci hospodářských činností v ostatním území kraje;*
- **čl. 9** - *Podporovat územní zajištění a přiměřené využívání veškerých přírodních, surovinových, léčivých a energetických zdrojů v území kraje. Zajistit jejich hospodárné využívání v současnosti a neohrozit možnosti jejich využití v budoucnosti. Podporovat v území zájmy na rozvoj obnovitelných zdrojů energie,*
- **čl. 13** - *Podporovat zlepšení funkční a prostorové integrace území kraje s územím sousedících krajů a obcí České republiky a s územím sousedících krajů a obcí Slovenské republiky. Dbát na potřeby koordinací s dotčenými orgány sousedících území a spolupracovat s nimi při utváření rozvojových koncepcí překračujících hranici kraje a státní hranici* – samotná jímací území Bzenec I, Bzenec III Sever a Bzenec III jih jsou situována v Jihomoravském kraji, ochranná pásma jímacího území zasahují do Zlínského kraje.
- **čl. 68, 69** - ZÚR stanovují jako územní rezervu v souladu s Usnesením vlády ČR č. 635/1996, o Programu podpory rozvoje vodní dopravy v ČR do r. 2005 (bod II odst. 3) území speciálních zájmů, vymezené koridorem Bezměrov – Kroměříž – Otrokovice – Uherské Hradiště – Uherský Ostroh, záměr proto není přípustný dle § 36 odst. 1 stavebního zákona
- **čl. 76** - Pro plánování a usměrňování územních podmínek ochrany a rozvoje přírodních hodnot kraje se stanovuje dodržování zásad pro rozhodování o změnách v území, konkrétně *podporovat zachování přírodních hodnot a přírodních zdrojů na území kraje, prosazovat šetrné formy jejich*

využívání a v možných případech jejich obnovu a doplnění, respektovat výhradní ložiska bez chráněného ložiskového území a dobývacího prostoru a vymezená území s prognózními zásobami nerostných surovin, prověřovat územní podmínky pro těžbu surovin, dbát na zajištění rekultivace území po těžbě surovin a na řešení způsobu jeho dalšího využívání.

S ohledem na výše uvedené je zřejmé, že záměr je v rozporu s PÚR, ZÚR, § 18 odst. 1, § 18 odst. 5 a § 19 stavebního zákona. Žádný z těchto aspektů nebyl v závazném stanovisku stavebního úřadu posouzen. Z výše uvedených důvodů jsou odvolatelé přesvědčeni, že závazné stanovisko stavebního úřadu je nesprávné, nepřezkoumatelné a nezákonné.

5. Absence závazného stanoviska orgánu územního plánování

OBÚ si s ohledem na novelu stavebního zákona č. 225/2017 Sb. vyžádal závazné stanovisko Městského úřadu Uherského Hradiště, odboru stavebního úřadu a životního prostředí, č. j. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM, sp. zn. Spis/3312/2018 ze dne 24. 8. 2018 (dále jen „závazné stanovisko orgánu územního plánování“). Toto stanovisko bylo nesouhlasné, a to s ohledem na rozpor záměru těžby kvůli rozporu s PÚR, ZÚR, územně plánovací dokumentací (viz výše).

Proti tomuto závaznému stanovisku podal žadatel podnět k přezkumu, přičemž Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „KÚ ÚP“) závazné stanovisko orgánu územního plánování v přezkumném řízení zrušil. Jako důvod zrušení uvedl, že závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s novelou stavebního zákona, tj. zákonem č. 225/2017 Sb. (jeho přechodnými ustanoveními). **Odvolatelé však s výkladem KÚ ÚP nesouhlasí a jeho rozhodnutí napadají v rámci tohoto odvolání.**

Pod bodem č. 10 přechodných ustanovení zákona č. 225/2017 Sb. se uvádí, že „*správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů.*“ Řízení o stanovení dobývacího prostoru je však vedeno dle horního zákona, nikoliv dle stavebního zákona, a nevede jej stavební úřad, nýbrž OBÚ. V § 27 odst. 6 horního zákona je uvedeno, že **stanovení a změna dobývacího prostoru je i rozhodnutím o změně využití území** v rozsahu jeho vymezení na povrchu, přičemž dle § 84 odst. 2 stavebního zákona platí, že „*je-li k územnímu řízení, kterým se vydává rozhodnutí o změně využití území nebo o ochranném pásmu, příslušný podle zvláštních právních předpisů jiný správní orgán než stavební úřad, rozhodne tento orgán jen v souladu se závazným stanoviskem podle § 96b.*“ Z výše uvedeného odvolatelé dovozují, že citované přechodné ustanovení má být aplikováno jen na ta řízení, která vede stavební úřad, nikoliv OBÚ a závazné stanovisko orgánu územního plánování proto mělo být vydáno a následně k němu přihlédnuto. **Výklad KÚ ÚP je proto mylný.**

Dále KÚ ÚP nesprávně aplikoval § 4 odst. 4 stavebního zákona, jelikož v daném případě se nejednalo o stejný správní úřad (dotčený orgán), který by vydal nejdříve souhlasné závazné stanovisko a následně jej změnil na nesouhlasné, čímž by popřel zásadu, že je svým předchozím závazným stanoviskem vázán. Souhlasné závazné stanovisko k záměru ze dne 18. 5. 2016, zn. 1560/2016 vydal Městský úřad Uherský Ostroh, stavební úřad. Nesouhlasné závazné stanovisko ze dne 21. 6. 2018, č. j. MUUH-SŽP/48642/2018/SevM však vydal Městský úřad Uherského Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí jako orgán územního plánování. **I v tomto ohledu je tedy rozhodnutí KÚ ÚP o přezkumu nesprávné.**

Bez ohledu na výše uvedené jsou odvolatelé přesvědčeni, že argumenty týkající se toho, z jakých důvodů není záměr v souladu s územně plánovací dokumentací, uvedené ve zrušeném závazném stanovisku orgánu územního plánování ze dne 21. 6. 2018, jsou relevantní a správné (viz výše uvedený odvolací důvod č. 4), jelikož **byla zrušena „pouze“ forma v podobě závazného stanoviska.** K argumentům

uvedeným ve zrušeném závazném stanovisku orgánu územního plánování tedy měl OBÚ při vydání Rozhodnutí přihlídnout, což se nestalo.

Odvolatelé jsou proto přesvědčeni, že nedošlo ke splnění zákonných podmínek pro vydání Rozhodnutí, konkrétně byl porušen § 28 odst. 7 horního zákona, když chybí závazné stanovisko orgánu územního plánování.

6. Nezáonné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. 5. 2017, č. j. KUZL 34373/2017

Dne 23. 5. 2017 rozhodl Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚ OŽPZ“), ve zkráceném přezkumném řízení a vydal rozhodnutí pod č. j. KUZL 34373/2017, kterým změnil nesouhlasné závazné stanovisko Městského úřadu Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí (dále jen „vodoprávní úřad“), č. j. MUUH-SŽP/9014/2017/SchE, ze dne 5. 4. 2017 na závazné stanovisko souhlasné. Odvocatelé s tímto rozhodnutím zásadně nesouhlasí, a jelikož platí, že proti již jednou přezkoumávanému rozhodnutí nelze podat další podnět k přezkumu, domáhají se podle § 149 odst. 4 správního řádu přezkumu tohoto rozhodnutí (závazného stanoviska) prostřednictvím tohoto odvolání.

a) Nemožnost umístit záměr do aktivní zóny záplavového území

Na rozdíl od vodoprávního úřadu KÚ OŽPZ v přezkumném řízení vyhodnotil, že nedošlo k porušení § 67 odst. 1 vodního zákona, tudíž není důvod pro vydání nesouhlasného závazného stanoviska. Odvocatelé jsou však opačného názoru, a to z následujících důvodů.

Žádost o závazné stanovisko byla žadatelem podána na základě § 104 odst. 9 vodního zákona, podle něž *„Ve správních řízeních vedených podle zákona o ochraně přírody a krajiny, horního zákona a zákona o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě a dále při postupu podle stavebního zákona při umístování, povolování, užívání a odstraňování staveb lze vydat rozhodnutí nebo učinit jiný úkon **jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu, pokud mohou být dotčeny zájmy podle tohoto zákona. Závazné stanovisko podle tohoto ustanovení se vydává jen tehdy, pokud se neuděluje souhlas podle § 17. Vodoprávní úřad je vázán svým předchozím závazným stanoviskem. Navazující závazná stanoviska mohou vodoprávní úřady v téže věci uplatňovat pouze na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a kterými se podstatně změnilly podmínky, za kterých bylo původní závazné stanovisko vydáno, nebo skutečností vyplývajících z větší podrobnosti pořízené dokumentace nebo podkladů pro rozhodnutí nebo jiný úkon správního orgánu při úkonech podle věty první, jinak se k nim nepřihlíží.**“*

Podle § 67 odst. 1 vodního zákona platí, že **„v aktivní zóně záplavových území se nesmí umístit, povolovat ani provádět stavby s výjimkou vodních děl, jimiž se upravuje vodní tok, převádějí povodňové průtoky, provádějí opatření na ochranu před povodněmi nebo která jinak souvisejí s vodním tokem nebo jimiž se zlepšují odtokové poměry, staveb pro jímání vod, odvádění odpadních vod a odvádění srážkových vod a dále nezbytných staveb dopravní a technické infrastruktury, zřizování konstrukcí chmelnic, jsou-li zřizovány v záplavovém území v katastrálních územích vymezených podle zákona č. 97/1996 Sb., o ochraně chmele, ve znění pozdějších předpisů, za podmínky, že současně budou provedena taková opatření, že bude minimalizován vliv na povodňové průtoky; to neplatí pro údržbu staveb a stavební úpravy, pokud nedojde ke zhoršení odtokových poměrů.“**

Dále je v § 67 odst. 2 vodního zákona stanoveno, že **„v aktivní zóně je dále zakázáno a) těžit nerosty a zemínu způsobem zhoršujícím odtok povrchových vod a provádět terénní úpravy zhoršující odtok**

povrchových vod, b) skladovat odplavitelný materiál, látky a předměty, c) zřizovat oplocení, živé ploty a jiné podobné překážky, d) zřizovat tábory, kempy a jiná dočasná ubytovací zařízení.“

Argumentem KÚ OŽPZ, proč § 67 odst. 1 vodního zákona porušen nebyl je, že dle KÚ OŽPZ ve fázi řízení o stanovení dobývacího prostoru se žádná stavba zatím neumísťuje, nepovoluje ani neprovádí. **Odvolatelé s tímto tvrzením zásadně nesouhlasí.**

Řízení o stanovení dobývacího prostoru lze analogicky přirovnat k územnímu řízení dle stavebního zákona. Stanovení dobývacího prostoru je v podstatě rozhodnutím o využití území (§ 27 odst. 6 horního zákona), jak bylo již uvedeno výše. I když toto rozhodnutí samo o sobě ovlivnění životního prostředí negeneruje, **je nutno již v této fázi přípravy využití ložiska hodnotit alespoň rámcově vlivy, které je možno naplněním možnosti využití území očekávat.** Tento postup je nejen metodicky správný, ale rovněž zodpovědný a respektující princip předběžné opatrnosti, který nelze v souvislosti s ochranou životního prostředí opomíjet.

Není proto pravdou, když KÚ OŽPZ tvrdí na str. 3 souhlasného závazného stanoviska, že „*Předmětem správního řízení ve věci stanovení dobývacího prostoru, jehož podkladem má být závazné stanovisko vodoprávního úřadu dle § 104 odst. 9 vodního zákona, však není ani umístění ani povolení žádných staveb, nýbrž vymezení území dobývacího prostoru Uherský Ostroh na výhradním ložisku štěrkopísku Moravský Písek (B 3012200).*“ **Naopak právě v této fázi řízení lze ještě umístění záměru, který by byl v rozporu s právními předpisy, zabránit, tudíž se de facto o umístění záměru rozhoduje.**

V návrhu na stanovení dobývacího prostoru je uvedeno, že se v dobývacím prostoru nebude nacházet žádná stavba. Podle názoru vodoprávního úřadu by ale neprovedení staveb bylo v rozporu se závazným stanoviskem EIA. S touto argumentací vodoprávního úřadu se odvolatelé zcela ztotožňují. KÚ OŽPZ na tento argument opětovně reaguje tím, že závazné stanovisko EIA umístění staveb v dobývacím prostoru nenařizuje. Ani toto však není pravda, naopak v podmínkách závazného stanoviska EIA je mj. uvedeno, že „*technologické a administrativně - sociální zázemí těžebny má být lokalizováno v rámci dobývacího prostoru na ploše 1,8 ha dle zákresu uvedeného v příloze stanoviska EIA nad úrovní hladiny při průtoku Q 100 v řece Moravě a že na této vyvýšené ploše má být i odstavná plocha pro mechanismy s těsněním, zastřešením a bezodtokovou jímku a sociální zařízení zaměstnanců s jímáním odpadních vod ve vodotěsné a bezodtokové jímce.*“ Tento podrobný popis zázemí těžebny prokazuje, že zázemí bude minimálně v některých svých částech jednoznačně stavbou. **KÚ OŽPZ však neuvedl žádný argument, proč na základě tohoto popisu zázemí za stavbu nepovažuje, a proto jeho závěr nelze akceptovat.**

Navíc v závěru souhlasného závazného stanoviska KÚ OŽPZ sám připouští, že dle závazného stanoviska EIA potenciální negativní vlivy na podzemní a povrchové vody **nelze vyloučit v případě rizikových a havarijních stavů včetně povodní** a právě pro eliminaci těchto rizik byla v závazném stanovisku EIA stanovena řada opatření. Tato opatření mají zajistit, aby riziko negativního ovlivnění vodních poměrů v území včetně jímacího území Bzenec-komplex bylo nevýznamné nebo akceptovatelné. S ohledem na výše uvedené vyjádření KÚ OŽPZ ohledně skutečnosti, že závazné stanovisko EIA umístění staveb nenařizuje, je nelogické, když KÚ OŽPZ vzápětí dodává, že opatření v závazném stanovisku EIA bude kvůli rizikovým a havarijním stavům včetně povodní třeba realizovat. **Souhlasné závazné stanovisko je v tomto směru vnitřně rozporné.**

Mimo to za současné situace, kdy závazné stanovisko EIA bylo vydáno na základě chybných předpokladů a údajů (viz odvolací důvod č. 1), nelze vycházet z v něm obsažených opatření, která mají negativní dopady záměru mírnit. Vzhledem k tomu není možné stanovit dobývací prostor v aktivní zóně záplavového území, což **by mohlo do budoucna ohrozit významný zdroj pitné vody pro daný region.**

b) Nesprávné posouzení CHOPAV

Celá širší posuzovaná oblast je součástí chráněné oblasti přirozené akumulace vod (dále jen „CHOPAV“) Kvartér řeky Moravy. Jde tedy o oblast s deklarovanými významnými zásobami kvartérních podzemních vod přednostně vyhrazených pro zásobování obyvatelstva pitnou vodou. Vodohospodářské zájmy by zde proto měly mít přednost před jinými hospodářskými aktivitami. Zamýšlená těžba je v příkrém rozporu se zájmy vodního hospodářství, protože v jejím důsledku dojde ke zvýšení zranitelnosti využívaného vodního útvaru, a nelze vyloučit zhoršení jakosti jímané vody. Šlo by zároveň o porušení § 28 odst. 2 písm. e) vodního zákona, který zní:

(2) V chráněných oblastech přirozené akumulace vod se v rozsahu stanoveném nařízením vlády zakazuje:

e) „těžit nerosty povrchovým způsobem nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod“

Odstavec 3 stejného ustanovení sice umožňuje výjimky z tohoto zákazu, ale z jeho textu vyplývá, že udělení této výjimky je vázáno na **souhlas vlády, který dán nebyl:**

(3) Ministerstvo životního prostředí může po předchozím souhlasu vlády povolit výjimku ze zákazů uvedených v odstavci 2.

V této věci existuje i **oficiální výklad MŽP**. Z výkladového stanoviska MŽP k problematice těžby v CHOPAV ze dne 2. 6. 2008, č. j.: 39660/ENV/08,1115/410/08 vyplývá, že „... podle § 28 vodního zákona a § 2 písm. e) Nařízení vlády č. 85/1981 Sb. je v chráněných oblastech přirozené akumulace vod ... zakázáno těžit nerosty nebo provádět jiné zemní práce, které by vedly k odkrytí souvislé hladiny podzemních vod, s výjimkou těžby štěrků, písků a štěrkopísků, budou-li časový postup a technologie těžby přizpůsobeny možností následného vodohospodářského využití prostoru ložiska.“ V dalším textu výkladového stanoviska se upřesňuje pojem vodohospodářského využití a zdůrazňuje se: „Při posuzování záměru na vodohospodářské využití prostoru ložiska musí vodoprávní úřad samozřejmě respektovat i platná povolení vydaná podle vodního zákona, která by mohla být uvedeným záměrem negativně dotčena – v daném případě jde o rozhodnutí o stanovení ochranných pásem vodního zdroje. **Speciální ochrana vodního zdroje založená tímto rozhodnutím nesmí být zamýšleným záměrem dotčena.**“ (poslední věta je zvýrazněna přímo ve výkladovém stanovisku MŽP). Je tedy zřejmé, že případné další odběry v rámci ochranného pásma vodního zdroje nesouvisějící s hlavním chráněným zájmem je nezbytné zvláště posoudit ve vztahu k předem chráněnému zájmu – to se však zde nestalo.

V nařízení vlády ČSR č. 85/1981 se sice uvádí, že zákaz výše uvedené těžby se netýká „těžby štěrků, písků a štěrkopísků, budou-li časový postup a technologie těžby přizpůsobeny možností následného vodohospodářského využití prostoru ložiska“, **tento předpoklad však v žádném případě není naplněn.** Snaha žadatele ho naplnit nekonkrétním budoucím závazkem odběru vody pro závlahy vykazuje silné známky formalismu a obcházení smyslu zákona. Zejména v případě, kdy v zájmovém území je k odběrům volně přístupná hladina v Nové Moravě (120 m od hranice dobývacího prostoru projektované štěrkovny).

Kromě toho je ve Státní politice životního prostředí České republiky pro rok 2012-2020, konkrétně v bodě 1.1.1.7 uvedeno, že je potřeba „Zajistit ochranu (CHOPAV), vyhledávání a realizaci zdrojů povrchových a podzemních vod pro zásobování obyvatelstva a **omezit ohrožení podzemních zdrojů vod v důsledku zvyšování těžby štěrkopísků v nivách toků.**“ Záměr evidentně Státní politiku ŽP vůbec nerespektuje.

c) Další negativa těžby, kterými se KÚ OŽPZ nijak nezabýval

Samotná podstata těžby štěrkopísků jednoznačně zhoršuje odtok povrchových vod z území, souvisí se skladováním materiálu a dalších látek kolem prostoru těžby a je tedy v rozporu s § 67 odst. 2 vodního zákona. Snaha žadatele vyrovnat se s tímto omezením pomocí vytvoření jakéhosi vyvýšeného území v

aktivní záplavové zóně by vedla ke stavu, kdy by se sice řada zařízení nacházela mimo dosah této zóny, ale **vlastní val tohoto vyvýšeného území by jednoznačně zhoršil odtok povrchových vod.**

Vlastní těžba se navíc neobejde bez, byť jen dočasného, umístění vytěžené suroviny a skrývkové zeminy do aktivního záplavového území, do doby jejího odvozu jinač. Tyto štěrkopísky a skrývkové zeminy jsou jednoznačně odplavitelným materiálem, jehož přítomnost je v aktivní záplavové zóně velmi nebezpečná a nepřípustná. Záměr žadatele zavázat se k odvážení veškerých odplavitelných materiálů mimo aktivní záplavovou zónu považují odvolatelé opět pouze za formální snahu naplnit požadavky zákona. Jde-li o šířku aktivního záplavového území, je prakticky nereálné toto zajistit, nemluvě o enormním dopravním zatížení okolních cest a obcí (mnohem vyšším, než je počítáno v materiálech z procesu EIA), přes něž by veškerá doprava (tedy nejen doprava suroviny, ale i skrývky) musela vést, nemluvě o zatížení dalších pozemků těmito materiály (mezideponie suroviny, skrývkové zeminy). Tento prudký nárůst těžké dopravy povede k razantnímu zvýšení rizik znečištění životního prostředí dopravou, hlukem a prašností, případně i ze vzniku ekologické havárie v okolí silnic s transportem těchto látek. Pominout nelze ani zátěž a poškozování vozovek těžkou dopravou, jejíž hustota by byla významně vyšší, než jak ji posuzovala dokumentace EIA – i v tomto směru tedy stanovisko EIA a závazné stanovisko EIA chybně vychází z hodnocení významně příznivější situace, než která reálně nastane.

S povodňovými riziky souvisí i problematika znečištění vlivem vody z povodně. Celý objem vody v těžebním jezeru se může za povodně vyměnit za vodu naprosto neznámé a nepředvídatelné jakosti. **Tato varianta a její řešitelnost nebyla doposud zvažována.** V celém povodí Moravy nad hodnoceným územím jsou desítky a stovky průmyslových podniků (jen v přilehlé části povodí Moravy 17 průmyslových areálů: Aircraft Industries a.s. Kunovice, Purum a.s., provoz INS Kunovice, Purum a.s., provoz sklad NO Staré Město, Česká zbrojovka a.s. Uherský Brod, ZEVETA Bojkovice a.s., Moravia Cans a.s. Bojkovice, Alboschlenk a.s. Bojkovice, Slovácké strojírny a.s. Uherský Brod, COLORLAK, a.s. Staré Město, Mesit a.s. Uherské Hradiště, Barum Continental a.s. Otrokovice, Areál TOMA a.s. Otrokovice, Bývalý areál Svit Zlín, Metalšrot Tlumačov a.s., TOSHULIN a.s. Hulín, FATRA a.s. provoz Chropyně nebo Magneton a.s. Kroměříž), z nichž může při povodni uniknout řada nebezpečných chemických látek, které by mohly kontaminovat posuzované území a místo těžby.

Nově se objevují informace o možném **použití chemických látek typu flokulantů pro praní štěrkopísků** – jejich používání v aktivní záplavové zóně a v ochranném pásmu musí být vázáno na posouzení rizik s nimi spojených. Touto skutečností se proces EIA navíc vůbec nezabýval.

d) Nedostatečné odůvodnění závazného stanoviska KÚ OŽPZ

KÚ OŽPZ na str. 3-4 souhlasného závazného stanoviska vyjmenoval podklady, ze kterých při přezkumném řízení vycházel, ale nijak více svůj závěr o tom, že je nutné změnit původně nesouhlasné závazné stanovisko na souhlasné, nezdůvodnil.

Obecně platí, že jednou z obligatorních náležitostí rozhodnutí je jeho odůvodnění, přičemž v odůvodnění se dle § 68 odst. 3 správního řádu uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí. **Požadavek dostatečného odůvodnění se dle judikatury vztahuje rovněž na závazná stanoviska**, např. v rozsudku č. j. NSS 9 As 21/2009-150, ze dne 22. 10. 2009, je uvedeno: „Při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu z roku 2004, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu z roku 2004)“.

Odvolatelé mají s ohledem na uvedenou právní úpravu a judikaturu za to, že tento požadavek nebyl ze strany KÚ OŽPZ dodržen. KÚ OŽPZ se omezil na strohé vyjmenování podkladů, což za řádné a

dostatečné odůvodnění závazného stanoviska považovat nelze. Navíc podklady nelze považovat za dostatečné a správné (viz odvolací důvod č. 1). Odvolatelé jsou přesvědčeni, že případ vyžaduje naopak co nejvyšší míru pečlivosti, jelikož při nesprávném postupu hrozí ohrožení zdroje pitné vody pro nemalé území Jihomoravského kraje. Přinejmenším z tohoto důvodu bylo povinností KÚ OŽPZ změnu nesouhlasného závazného stanoviska na souhlasné přesvědčivě a podrobně odůvodnit tak, aby tato obava byla vyvrácena. To se však nestalo, naopak odůvodnění KÚ OŽPZ je stručné, v délce jedné strany.

Souhlasné závazné stanovisko KÚ OŽPZ proto obsahuje několik výše popsaných vad způsobujících jeho nepřezkoumatelnost a nezákonnost.

Návrh důkazu:

- *Státní politika životního prostředí České republiky 2012–2020*

7. Nedostatečné vypořádání se s námitkami ze strany OBÚ

Podle § 68 odst. 3 správního řádu platí, že „v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí“. NSS ve své judikatuře konstantně uvádí, že „Z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené“ (viz např. rozsudky NSS ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 – 109 nebo ze dne 6. 5. 2016, č. j. 10 As 250/2015 – 92).

V § 28 odst. 7 horního zákona je uvedeno, že obvodní báňský úřad v řízení o stanovení dobývacího prostoru zabezpečí stanoviska dotčených orgánů státní správy a posoudí připomínky a návrhy účastníků. A dále v § 28 odst. 8 horního zákona se uvádí, že v rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru vymezí obvodní báňský úřad dobývací prostor a stanoví podmínky, kterými se zabezpečí celospolečenské zájmy v území, **a rozhodne o námitkách účastníků řízení.**

Jednou z námitek odvolatelů byl v dokumentu nazvaném „*Návrhy a připomínky k řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh*“ ze dne 26. 7. 2017 bod III.4 střet záměru s aktivní zónou záplavového území. **K tomuto bodu se OBÚ nijak výslovně nevyjadřuje, přičemž takový postup nelze omluvit tím, že obecně odkazuje na stanoviska dotčených orgánů, jelikož ani v nich není tato námitka výslovně řešena.**

Podstatou námitky přitom bylo upozornění, že záměr se nachází v ochranném pásmu (II. stupeň vnější), vyhlášeném rozhodnutím ONV Hodonín, OVLHZ dne 1. 3. 1989 pod č. j. Vod-1299-1985/1989/Ku-235 za účelem ochrany vydatnosti a jakosti tohoto vodního zdroje. Těžba štěrkopísků není v OPVZ II. stupně vnějším výslovně zakázána, **ale to neznamená, že lze záměr automaticky bez bližšího posouzení realizovat.**

Je zřejmé, že těžba štěrkopísků a její důsledky (hlavně odkrytí hladiny podzemní vody na velké ploše) jsou rizikem pro jakost jímané surové vody, a to v několika směrech:

- kontaktem s povrchem a atmosférou se změní řada parametrů z hodnot typických pro podzemní vody na hodnoty blízké vodám povrchovým (kolísající teplota sledující teplotu atmosféry, změna redoxních podmínek na oxidační, snížení pH, vyšší bakteriální a další biologické oživení, horší hodnoty zákalu a barvy atd.),

- vyšší zranitelnost obnaženého útvaru podzemní vody bude znamenat vyšší rizika pro vnos antropogenních znečišťujících látek přímo do zvodně, a potažmo i do vodárenských objektů jímajících surovou vodu pro úpravu na vodu pitnou. Jedná se širokou škálu různých látek v daném území běžně používaných a aplikovaných – hnojiva, pesticidy, ropné látky aj. V současné době je využívána podzemní voda chráněna několikametrovou vrstvou málo propustných náplavových hlín, kde se řada těchto látek zachycuje (pesticidy, hnojiva aj. – v okolí jsou intenzivně využívány zemědělské pozemky) a vodárensky využívaný zdroj je tak přirozeně chráněn.

- zasažení místa těžby povodňovou vlnou znamená reálné riziko kontaminace celého prostoru látkami přinesenými povodní. V současné době je útvar kvartérní podzemní vody dostatečně chráněn před těmito povodňovými riziky přípovrchovou vrstvou hlín s malou propustností; porušení tohoto ochranného krytu v blízkosti jímacího území obnažením hladiny podzemní vody těžbou rozhodně podatel nedoporučuje, mj. i s ohledem na zkušenosti s kontaminací vody povodňové vlny za velkých povodňových situací (1997, 2002 aj.).

Stanovit dobývací prostor do ochranného pásma vodního zdroje by tak zcela popřelo smysl této ochrany, jejímž účelem je zabránit ohrožení vydatnosti, jakosti nebo zdravotní nezávadnosti vodního zdroje.

Dále je třeba se vymezit proti tvrzení na str. 23 Rozhodnutí. Uplatnění výjimky ze zákona za účelem povolení těžby s poukazem na potřebu závlah je pro oblast 5. největšího vodního zdroje zcela absurdní a proti smyslu a účelu vodního zákona. **Takové vysvětlení je o to více absurdní**, jelikož 120 m od projektované šterkovny je otevřená vodní plocha kanálu Nová Morava - přístupná odběru pro závlahu. S touto skutečností se však OBÚ vůbec nevypořádává, pouze slepě přejímá názor žadatele, potažmo MŽP.

OBÚ tedy jednoznačně postupoval v rozporu se zákonem, když se k námitce vůbec nevyjádřil. Navíc měl případně možnost požádat dotčený správní orgán o dožádání, pokud nebyla námitka vypořádána ani v některých z předložených závazných stanovisek.

8. Procesní vady řízení před OBÚ

Na str. 13 Rozhodnutí OBÚ uvádí, že dne 13. 12. 2018 vyzval veřejnou vyhláškou účastníky řízení dle § 36 odst. 3 správního řádu, aby se vyjádřili k podkladům rozhodnutí před jeho vydáním, a to ve lhůtě 10 dnů od doručení této výzvy. Dále uvádí, že žádné další vyjádření již doručeno nebylo.

Odvolatelé namítají, že dne 4. 1. 2019 (tj. v řádné lhůtě) odeslali prostřednictvím datové schránky vyjádření k podkladům rozhodnutí, ve kterém jednak uvedli, že nesouhlasí s tím, aby bylo Vyjádření MŽP zařazeno mezi podklady pro rozhodnutí ve věci, jednak připojili odkaz s dokumenty, které byly důležité z toho důvodu, že zejména závěr z nejnovějšího hodnocení zpochybňuje dříve zpracované studie o hydrogeologických poměrech v lokalitě. Jinými slovy je těmito dokumenty potvrzeno, že lokalita pro navrženou těžbu (a stanovení dobývacího prostoru) je zcela nevhodná (konkrétně se jednalo o Modelová hodnocení jímacího území – vodní zdroj Bzenec – komplex, zpracovaná společností PROGEO, s.r.o. z let 2015, 2016 a 2017). Mimo to zaslali také dvě plné moci za obce Šardice a Hovorany.

Odvolatelům je známo, že aby obecně mohlo dojít ke zrušení správního rozhodnutí na základě procesní vady, je zapotřebí, aby tato procesní vada byla způsobilá učinit nezákonnost rozhodnutí. Odvolatelé jsou přesvědčeni, že v tomto případě tato procesní vada způsobit nezákonnost Rozhodnutí mohla, jelikož se nakonec na Vyjádření MŽP OBÚ téměř v rámci všech námitek odkazuje.

Dle § 27 odst. 3 horního zákona platí, že se v rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru uvede též termín započetí dobývání výhradního ložiska. Tento termín nebyl v Rozhodnutí stanoven.

Odvolatelé jsou přesvědčeni, že i z těchto důvodů je Rozhodnutí nezákonné.

Návrh důkazu:

- Vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 4. 1. 2019

9. OBÚ nezohlednil právní úpravu povinností vyžadovaných po provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu platných ke dni vydání Rozhodnutí

Z ustálené judikatury, např. z rozsudku NSS ze dne 7. 4. 2011, č. j. 1 As 24/2011-79 vyplývá, že pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je **rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení**. V citovaném rozsudku je konkrétně uvedeno, že „na rozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovala zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí. Lze však souhlasit s názorem, že zásada vyplývá implicitně ze správního řádu, a to ostatně již jen s přihlédnutím k jiným ustanovením správního řádu, jako je § 96 odst. 2, § 90 odst. 4 nebo § 82 odst. 4.“

Odvolatel č. 1 namítá, že KHS ZK při vydání závazného stanoviska vycházela z tehdy platného ZOVZ, který byl však v důsledku novelizace provedené zákonem č. 202/2017 (dále jen „novela“) od 1. 11. 2017 (datum účinnosti novely) změněn. **V důsledku novely došlo k navýšení povinností vyžadovaných po provozovateli vodovodu pro veřejnou potřebu** (dále jen „provozovatel“). Konkrétně jde zejména o následující ustanovení § 3a odst. 9 ZOVZ a § 3c ZOVZ:

§ 3a odst. 9 ZOVZ

(9) Dále jsou osoby uvedené v § 3 odst. 2, s výjimkou osob uvedených v § 3 odst. 2 písm. b), povinny zajistit, aby byly na jejich internetových stránkách nebo způsobem v místě obvyklým veřejně přístupné aktuální informace o

- a) jakosti dodávané pitné vody a chemických látkách a chemických směsích použitých k úpravě této vody,
- b) tom, zda bylo zpracováno posouzení rizik podle § 3c odst. 1 písm. f) a v jakém roce, a
- c) tom, zda byla v rámci posouzení rizik podle § 3c odst. 1 písm. f) zjištěna nepřijatelná rizika a přijata příslušná nápravná opatření.

§ 3c ZOVZ

(1) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 jsou povinny vypracovat provozní řád, který obsahuje

- a) údaje o zdroji a místě odběru vzorků surové vody,
- b) základní údaje o technologii úpravy vody, používaných chemických látkách a chemických směsích,
- c) údaje o opatřeních nutných pro omezení nepřijatelných rizik v celém systému zásobování,**
- d) předpokládaný počet zásobovaných osob,
- e) monitorovací program,
- f) posouzení rizik, nejde-li o osoby uvedené v § 3 odst. 2 písm. b) a dále o osoby uvedené v § 3 odst. 2 písm. c) a d), pokud dodávají pitnou vodu do objektů se sezónním provozem, a
- g) způsob vedení záznamů o kontrole funkce systému zásobování a o provádění údržby.

(2) Monitorovací program obsahuje plán

- a) sběru a rozborů bodových vzorků vody nebo měření zaznamenaných procesem průběžného monitorování včetně způsobu stanovení míst odběru vody,

- b) kontroly záznamů funkčnosti a stavu údržby zařízení,
- c) kontroly úpravy vody, odběru vzorků vody, akumulací a rozvodné infrastruktury a
- d) kontroly ochranného pásma.

(3) Monitorovací program zpracovaný podle odstavce 2 musí umožňovat

- a) ověřit, že opatření zavedená za účelem kontroly rizik pro veřejné zdraví fungují účinně v celém řetězci zásobování vodou, a to od povodí přes místo odběru, úpravu, akumulaci a distribuci ke konečnému odběrateli,
- b) poskytnutí informací o jakosti vyráběné a dodávané pitné vody,
- c) ověřit, že u odběratele a další osoby v obdobném postavení je voda zdravotně nezávadná a odpovídá všem požadavkům stanoveným prováděcím právním předpisem nebo rozhodnutím vydaným podle § 3 odst. 4, § 3a odst. 1 a 3 nebo § 21 odst. 2 příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví, a
- d) určit nejvhodnější způsoby zmírňování rizik pro veřejné zdraví.

(4) Způsob provádění monitorovacího programu podle odstavců 2 a 3 stanoví prováděcí právní předpis.

(5) Posouzení rizik obsahuje

- a) popis systému zásobování vodou,
- b) popis zjištěných nebezpečí a odhad jejich závažnosti a

c) stanovení nápravných nebo kontrolních opatření k odstranění nebo zmírnění nepříjemných rizik v celém systému zásobování.

Postup vypracování posouzení rizik a hodnocení výsledků tohoto postupu stanoví prováděcí právní předpis.

(6) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 jsou povinny předložit návrh provozního řádu podle odstavce 1 ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví.

(7) Osoby uvedené v § 3 odst. 2 jsou povinny provozní řád podle odstavce 1 průběžně přezkoumávat a aktualizovat a vždy při změně podmínek provozu předkládat návrh změn ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví; pokud nedochází ke změně provozního řádu, jsou povinny předkládat provozní řád podle odstavce 1 ke schválení příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví nejméně jednou za 5 let.

(8) Ve vztahu k informacím, které získá orgán ochrany veřejného zdraví v rámci schvalování provozního řádu, se nepostupuje podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odvolatel č. 1 se důvodně obává, že jelikož OBÚ výše uvedenou novelu nevzal při posouzení záměru a tedy i v Rozhodnutí v potaz, může v budoucnu nastat situace, že odvolatel č. 1, jakožto provozovatel vodovodů a kanalizací Hodonín, **nebude v důsledku realizace záměru moci některé zákonem vyžadované povinnosti reálně naplňovat** (viz § 3c odst. 1 písm. c) ZOVZ či § 3c odst. 5 písm. c) ZOVZ). Odvolatel č. 1 také upozorňuje na skutečnost, že novela odkazuje na prováděcí předpis, který však prozatím nebyl vydán. I v tomto ohledu existuje určitá právní nejistota, jak má odvolatel č. 1 jakožto provozovatel do budoucna své povinnosti plnit.

Nad to odvolatel č. 1 dodává, že v souvislosti s případnou realizací záměru nebude schopen garantovat plnění některých dalších povinností stanovených zákonem, např. § 4 odst. 5 ZOVZ, podle něž „Existuje-li u dané zásobované oblasti podezření na výskyt dalších látek nebo mikroorganismů neupravených prováděcím právním předpisem, osoba uvedená v § 3 odst. 2 neprodleně zjistí koncentraci nebo množství této látky nebo mikroorganismu a oznámí tuto skutečnost příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví. V oznámení uvede kromě náležitostí podání stanovených správním řádem zásobovanou oblast, množství dodávané vody za den, počet zásobovaných obyvatel, odběrové místo, na kterém byla látka nebo mikroorganismus zjištěn, látku nebo mikroorganismus, jichž se oznámení týká, výsledky všech provedených rozborů, původ látky nebo mikroorganismu, pokud je znám, a plán nápravných opatření. Orgán ochrany veřejného zdraví na základě oznámení osoby nebo vlastního šetření určí hygienický limit pro výskyt takových látek nebo mikroorganismů, jsou-li ve vodě obsaženy v koncentraci nebo množství, které neohrožuje veřejné

zdraví. Osoba uvedená v § 3 odst. 2 je povinná kontrolovat dodržení hygienického limitu v četnosti stanovené prováděcím právním předpisem pro výskyt ostatních ukazatelů pitné vody, neurčí-li příslušný orgán ochrany veřejného zdraví postupem podle věty třetí jinak.“

Odvolatel č. 1 je přesvědčen, že i z tohoto důvodu je Rozhodnutí nezákonné, jelikož závazné stanovisko KHS ZK nereflktuje právní stav k době vydání Rozhodnutí a OBÚ v průběhu řízení nezjednal nápravu.

IV. Shrnutí a závěrečný návrh

Z výše uvedeného plyne, že záměr je v daném území za současných podmínek jednoznačně nepřipustný. Záměr byl posouzen na základě nedostatečných a zavádějících podkladů, a to již od fáze procesu EIA. Je evidentní, že výhrady k záměru a k procesu EIA měly dotčené správní orgány na prvním stupni, jejichž názor byl však nakonec vždy „přebit“ názorem Krajského úřadu Zlínského kraje a jeho jednotlivých odborů a Ministerstvem zdravotnictví. Kvůli pochybnému vývoji se kauza dostala i na půdu Poslanecké sněmovny a Senátu (interpelace p. poslance Polčáka, projednání petic).

Odvolatelé jsou přesvědčeni, že záměr tak jak je navržen, je v rozporu s vodním zákonem. Záměr nelze umístit do CHOPAV, ochranného pásma vodního zdroje a aktivní zóny záplavového území. Nedošlo k řádnému posouzení riziky spojených s potenciálním zničením zdroje pitné vody, což je v rozporu se zákonem o ochraně veřejného zdraví, a naopak došlo k nezákonnému odnětí místní příslušnosti KHS JMK. Záměr byl rovněž nedostatečně posouzen z hlediska stavebního zákona, konkrétně zda je v souladu s charakterem území. Ze strany OBÚ nedošlo k vypořádání všech námitek a nebyl dodržen řádný procesní postup.

Kromě toho při realizaci záměru reálně hrozí, že provozovateli vodního zdroje bude znemožněna zákonná povinnost řádně dbát o jeho ochranu (z hlediska kvality i kvantity). Jakékoliv zvýšení rizik pro tento strategický vodní zdroj je selháním role státu při prosazování veřejného zájmu v probíhajícím období klimatických turbulencí. Po ukončení těžby veškerá rizika za vzniklou situaci fakticky převezme odvolatel č. 1.

Vzhledem ke všem výše uvedeným důvodům odvolatelé Český báňský úřad žádají, aby Rozhodnutí zrušil a věc vrátil k novému řízení.

V Brně dne 6. 2. 2019

Vodovody a kanalizace Hodonín, a.s.	Obec Ostrovánky	Obec Vřesovice
Město Vracov	Obec Nechvalín	Obec Vnorovy
Obec Dolní Bojanovice	Obec Čejč	Obec Tvarožná Lhota
Město Veselí nad Moravou	Obec Starý Poddvorov	Obec Skoronice
Obec Moravský Písek	Obec Mutěnice	Město Kyjov
Obec Vlkoš	Obec Archlebov	Město Hodonín
Obec Karlín	Obec Hrušky	Obec Nová Lhota
Obec Hovorany	Obec Šardice	Obec Ježov
Obec Žeravice		